

رساله اول پطرس

مشخصات رساله اول پطرس:

هدف:

تشویق مسیحیانی که در زحمتند

نویسنده:

پطرس

گیرندگان:

مسیحیان یهودی‌نژادی که از اورشلیم رانده شده و در سرتاسر آسیای صغیر پراکنده شده بودند؛ و نیز به همه ایمانداران در هر جا

تاریخ نگارش:

در حدود ۶۲-۶۴ میلادی، از روم

علت نگارش:

به هنگام شروع آزارهای بزرگ در زمان حکومت نرون، احتمالاً پطرس در روم بود (پطرس عاقبت طی این آزارها اعدام شد). در سرتاسر امپراطوری روم، مسیحیان را به خاطر ایمانشان شکنجه می‌کردند و می‌کشتند و ایمانداران کلیسای اورشلیم در سرتاسر حوزه دریای مدیترانه پراکنده شده بودند.

آیه کلیدی:

«این سختیها به منظور آزمایش ایمان شما پیش می‌آید...» (۷:۱).

افراد مهم:

پطرس، سیلوانس، مرقس

محل‌های مهم:

اورشلیم، روم، و ایالات پونتوس، غلاطیه، کپدوکیه، آسیای صغیر، و بیطینیا

جنبه‌های خاص:

پطرس استعاره‌های مختلفی را

آنانی که در درد و زحمتند، در معرض هجوم احساساتی منفی قرار دارند، احساس سرکوب شدن، ناتوانی، ناامیدی، و سرخوردگی. جفا و زحمت اشکال متعددی دارد که آسیب بدنی، طرد شدن از جامعه، و آزار انواع مختلفی از آن است. درد و رنج، شخص را در وسوسه تسلیم و قبول شکست می‌اندازد.

بسیاری از مسیحیان قرن اول به‌خاطر ایمان به عیسی مسیح متحمل درد و زحمت می‌شدند. مسیحیان را کتک می‌زدند (اعمال ۱۶:۱۶-۴۰)، سنگسار می‌کردند (اعمال ۸:۵۴-۶۰)، به زندان می‌انداختند و اعدام می‌کردند (اعمال ۱۲:۵-۵)، و بسیاری خوراک شیران می‌شدند. رسولان از این زحمات ایمن نبودند. پطرس را به زندان انداختند و بارها کتک زدند (مراجعه کنید به اعمال ۴:۱-۲۲؛ ۵:۱۲-۴۲).

پطرس این رساله را به مسیحیان یهودی‌نژادی می‌نویسد که در سرتاسر آسیای صغیر پراکنده بودند و به‌خاطر ایمانشان به مسیح متحمل درد و زحمت می‌شدند. او آنان را تسلی می‌دهد و ترغیب می‌کند که در سختی‌ها نسبت به مسیح وفادار بمانند. پطرس نامه را با سپاسگزاری از خدا به‌خاطر نجات شروع می‌کند (۲:۱-۶). او به خوانندگان نامه خود توضیح می‌دهد که آزمایشها ایمانشان را تصفیه خواهد کرد (۷:۱-۹). آنها می‌بایست علیرغم اوضاع و شرایط، به مسیح ایمان داشته باشند. بسیاری در اعصار گذشته به نقشه نجات خدا ایمان آوردند، حتی انبیای گذشته چیزهایی درباره این نجات نوشتند، اما چیزی از آن نمی‌فهمیدند. اما این نقشه اکنون در مسیح آشکار شده است (۱:۱-۱۳).

در پاسخ به چنین نجات عظیمی، پطرس خوانندگان نامه‌اش را امر می‌کند تا مقدس باشند (۱:۱-۱۴)، در خداترسی و ایمان به خدا زندگی کنند (۱:۱۷-۲۱)، درستکار باشند و در روابطشان با دیگران با محبت رفتار کنند (۲:۱-۳)، و شبیه مسیح شوند (۲:۳-۴).

عیسی مسیح «سنگ زاویه گرانمایی» است که کلیسا روی آن بنا می‌شود (۲:۵-۶)، همچنین «سنگی است که آن را رد کردند»، و به این ترتیب این سنگ باعث می‌شود کسانی که «از کلام خدا اطاعت نمی‌کنند»، سقوط کنند و بیفتند (۲:۷-۸). اما کلیسا، که بر این سنگ بنا شده است، باید کاهن مقدس خدا باشد (۲:۹-۱۰).

پطرس سپس شرح می‌دهد که ایمانداران چگونه باید در شرایط دشوار زندگی کنند (۲:۱۱-۴). مسیحیان باید به دور از ملامت باشند (۲:۱۲-۱۷)؛ در هر مقام اجتماعی که هستند باید از مسیح تقلید کنند؛ اربابان و غلامان، زنان و شوهران، اعضای کلیسا و همسایه‌هایشان، در روابط با یکدیگر باید از مسیح سرمشق بگیرند (۲:۱۸-۳). در رنج‌ها و زحمات سخت، برای اطاعت از خدا باید عیسی مسیح را الگوی خود قرار دهیم (۳:۱۸-۴:۱۱).

به کار می‌برد که برای او بسیار خاص بود، چون عیسی وقتی می‌خواست بعضی از حقایق را برای او آشکار کند، از آنها استفاده می‌کرد. نام پطرس را (که به معنای «صخره» است) عیسی بر او نهاده بود. استنباطی که پطرس از کلیسا داشت، از مسیح نشأت می‌گرفت؛ او کلیسا را خانواده‌ای روحانی می‌داند، متشکل از سنگهای زنده‌ای که بر مسیح، که بنیاد خانه باشد، بنا شده است. عیسی پطرس را تشویق کرد تا از کلیسا مواظبت کند، مثل شبانی که از گله مراقبت می‌کند. پس تعجبی ندارد که می‌بینیم پطرس برای توصیف کلیسا از استعاره‌های سنگهای زنده (۲:۵-۹) و شبان و گوسفند (۲:۲۵؛ ۴:۲:۵) استفاده می‌کند.

آنگاه پطرس درباره برخورداری از نگرش درست به هنگام بروز جفا، بطور مختصر چنین توصیه می‌کند: انتظار آن را داشته باشید (۴:۱۲)؛ به‌خاطر امتیازی که زحمت کشیدن برای مسیح دارد، سپاسگزار باشید (۴:۱۳-۱۸)؛ و به خدا برای رهانیدن شما از زحمات، اعتماد کنید (۴:۱۹).

سپس، پطرس چند تعلیم مخصوص می‌دهد؛ او می‌فرماید که مشایخ باید گله خدا را خوراک دهند (۵:۱-۴)؛ جوائزها باید از رهبری مشایخ پیروی نمایند (۵:۵ و ۶)؛ و همه باید به خدا اعتماد کنند و در برابر شیطان از خود مقاومت نشان دهند (۷:۵-۱۱). پطرس با معرفی سیلوانس و سلامهای شخصی از طرف خودش، کلیسای روم، و مرقس، نامه را خاتمه می‌دهد (۵:۱۲-۱۴).

وقتی به‌خاطر راستی متحمل رنج و زحمت می‌شوید، به یاد داشته باشید که پیروی مسیح، تعهدی است سنگین. وقتی به‌خاطر ایمانتان مورد آزار قرار می‌گیرید، شاد باشید از اینکه شایسته شمرده شده‌اید تا برای مسیح زحمت ببینید. او برای ما رنج دید و زحمت کشید؛ ما پیروان او نیز نباید انتظار چیزی کمتر از این را داشته باشیم. وقتی نامه اول پطرس را می‌خوانید، به‌خاطر داشته باشید که آزمایشها خواهد آمد تا ایمان شما را تصفیه کند. در آزمایشها به خدا وفادار بمانید.

تقسیم‌بندی کلی

- ۱- رحمت عظیم خدا بر مؤمنین (۱:۱ - ۱۰:۲)
- ۲- نحوه رفتار مؤمنین در رنج‌ها و زحمات (۱۱:۲ - ۱۹:۴)
- ۳- شبانی کردن مؤمنین در رنج‌ها و زحمات (۱۴:۵ - ۱۴:۵)

پطرس به آن دسته از مسیحیان یهودی‌نژادی نامه می‌نویسد که به‌خاطر ایمانشان جفا می‌دیدند. او نامه می‌نویسد تا آنها را با امید حیات جاودانی تسلی دهد و آنان را دعوت کند تا زندگی مقدسی داشته باشند. کسانی که به‌خاطر مسیحی بودن زحمت می‌بینند، در زحمات مسیح شریک می‌شوند. وقتی سختی می‌کشیم، باید به یاد داشته باشیم که مسیح در زحمات، امید ما است و نیز در چگونگی تحمل وفادارانه سختی‌ها سرمشق ما می‌باشد.

موضوعات مهم

موضوع	توضیحات	اهمیت
نجات	نجات ما هدیه‌ای است که خدا از سر لطف به ما داده است. خدا از روی محبتی که نسبت به ما دارد، ما را انتخاب کرد؛ عیسی جریمه گناهان ما را پرداخت، و روح‌القدس زمانی که ما ایمان آوردیم، ما را از گناه پاک ساخت. حیات ابدی امتیازی عالی است برای کسانی که به مسیح اعتماد دارند.	ایمنی و امنیت ما در خدا است. اگر ما در حال حاضر در ارتباط خود با مسیح شادی را تجربه می‌کنیم، شادی ما چقدر بیشتر خواهد بود وقتی او باز گردد و او را روبرو ببینیم. چنین امیدی باید ما را بر انگیزاند تا با سرسپردگی بیشتری مسیح را خدمت کنیم.
آزارها	پطرس به ایمانداران وفادار تسلی و امید می‌دهد. از آنجایی که ما مسیحی هستیم، باید انتظار آن را داشته باشیم که ما را استهزا و طرد کنند و سختی رسانند. جفا ما را قوی‌تر می‌سازد چون ایمان ما را تصفیه می‌کند. اگر به مسیح تکیه کنیم، ما هم می‌توانیم مثل او، پیروزمندانه با آزارها روبرو شویم.	مسیحیان هنوز به‌خاطر ایمانشان رنج و زحمت می‌کشند. ما باید انتظار جفا را داشته باشیم، اما جفا نباید ما را به وحشت بیندازد. این حقیقت که ما تا ابد با مسیح زندگی خواهیم کرد، باید به ما اطمینان، صبر، و امید دهد تا حتی در آزارها نیز استوار بمانیم.
خانواده خدا	این امتیاز به ما داده شده که جزو خانواده خدا باشیم، یعنی متعلق به اجتماعی که مسیح بنیان‌گذار و بنیاد آن است. در این اجتماع همه با هم خویشاوند هستند، بدین ترتیب که همه ما با هم خواهر و برادر هستیم، و خدا همه ما را به یک اندازه دوست دارد.	چون مسیح بنیاد خانواده ما است، ما باید نسبت به او صادق و وفادار باشیم. با اطاعت از او، نشان می‌دهیم که فرزندان او هستیم. ما باید این چالش را بپذیریم که متفاوت از جامعه پیرامون خود زندگی کنیم.
زندگی خانوادگی	پطرس زنان را تشویق می‌کند که مطیع قدرت شوهران بی‌ایمانشان باشند تا به این وسیله آنها را بسوی مسیح هدایت کنند. او همه اعضای خانواده را ترغیب می‌کند که با دلسوزی، محبت، مهربانی و فروتنی با یکدیگر رفتار کنند.	ما باید با خانواده‌های خود با محبت رفتار کنیم. گرچه این کار به هیچ عنوان آسان نیست، اما خدمتی که از روی میل و رغبت باشد، بهترین راه برای اثر گذاشتن روی عزیزانمان است. برای به‌دست آوردن قدرت لازم برای انضباط شخصی و تسلیم به خدا، دعا کنید تا خدا به شما در این مورد کمک کند.
داوری	خدا همه را با عدالت کامل داوری خواهد کرد. همه ما با خدا روبرو خواهیم شد. او بدکاران و کسانی را که مؤمنین را آزار می‌رسانند، تنبیه خواهد کرد. او کسانی را که او را دوست می‌دارند، پاداش خواهد داد و پاداش او زندگی ابدی در حضور خودش می‌باشد.	از آنجایی که همه ما فقط در برابر خدا مسؤولیم، داوری دیگران را می‌توانیم به خود او واگذار کنیم. ما نباید از کسانی که به ما آزار می‌رسانند متنفر یا بیزار باشیم. ما باید بدانیم که برای هر روز زندگی خود پاسخگو خواهیم بود.

۱- رحمت عظیم خدا بر مؤمنین

از طرف پطرس، رسول و فرستاده عیسی مسیح،
به مسیحیانی که خارج از اورشلیم در سراسر ایالات پونتوس،

۱:۱
اعما ۲:۹، ۱۰، ۱۶؛ ۹:۶
۷:۶، ۱۶
غلا ۲:۱

کلیساهایی که
پطرس به آنها
نامه نوشت
پطرس نامه‌اش را
خطاب به کلیساهایی
که در بیتیونیا، پونتوس،
آسیا، غلاطیه، و
کپدوکیه قرار
داشتند، می‌نویسد.
پولس بشارت را به
بسیاری از این مناطق
رسانیده؛ کلیساهای
مابقی مناطق را
یهودیانی بنیاد
گذاشتند که در روز
پنطیکاست در اورشلیم
موعظه پر قدرت پطرس
را شنیده بودند (مراجعه
کنید به اعمال ۲:۹-۱۱).

بارها در کتاب خود ثبت کرده، آنها مسیحیان را مورد اذیت و آزار جسمانی قرار می‌دادند، آنان را از شهر بیرون می‌کردند، یا می‌کوشیدند تا مقامات رومی را به مخالفت با آنها تحریک کنند. شائول که بعداً همان پولس، رسول بزرگ نامیده شد، از نخستین یهودیانی بود که مسیحیان را جفا می‌رساندند.

جفای دیگری که بر مسیحیان وارد می‌آمد، از سوی خانواده‌های خودشان بود. طبق قوانین روم، رئیس خانواده اختیارات تام بر تمام اعضای خانواده داشت. اگر مرد خانواده، مسیحی نمی‌شد، ایمانداران آن خانه، چه همسر، چه فرزندان، و چه خدمتکاران، ممکن بود دچار مشکلات شوند. اگر از خانه اخراج می‌شدند، بجز کلیسا جای دیگری برای پناه بردن نداشتند؛ اگر مورد ضرب و شتم قرار می‌گرفتند، هیچ دادگاهی از منافع آنها حمایت نمی‌کرد.

نامه اول پطرس به‌طور خاص برای کسانی نوشته شده که با تازه مسیحی شده بودند و یا قصد داشتند تعمید بگیرند. لازم بود که این قبیل افراد از آنچه پیش رو داشتند، مطلع شوند؛ ایشان به سخنان تشویق‌آمیز پطرس احتیاج داشتند تا ایشان را برای رویارویی با رویدادهای آتی کمک کند. اما این نامه هنوز هم برای کسانی که تازه مسیحی می‌شوند یا هر

۱:۱ پطرس این نامه را نوشت تا ایماندارانی را که با آزمایشها و جفاها روبرو بودند، تشویق و تقویت نماید. در بخش عمده‌ای از قرن اول، جفا در امپراطوری روم به‌صورت فراگیر و دائمی نبود. مأمورین حکومت روم به‌طور دائمی و منظم در جستجوی مسیحیان و شکنجه آنها نبودند. اما مسیحیان پیش‌بینی می‌کردند که آزمایشها فرا خواهد رسید. ناسزا، تهمت و افتراء، زندان، شکنجه، و اعدام انتظارشان را می‌کشید. مسیحیان از سوی سه دسته مورد جفا قرار می‌گرفتند: رومی‌ها، یهودیان، و خانواده‌های خودشان. وضع قانونی مسیحیان در امپراطوری روم، روشن نیست. حکومت روم در اوائل، هنوز مسیحیت را فرقه‌ای از یهودیت می‌دانست؛ و چون مذهب یهود قانونی بود، مسیحیت را هم قانونی به‌حساب می‌آوردند، البته تا وقتی که با قوانین امپراطوری تضادی پیدا نمی‌کرد. با این حال، اگر مسیحیان از پرستش امپراطور یا عضویت در ارتش امتناع می‌ورزیدند، یا اگر در شورشهای داخلی شرکت می‌جستند (مثل شورشی که در اعمال ۲۳:۱۹ ثبت شده است)، به‌دست مراجع قانونی مجازات می‌شدند.

بسیاری از یهودیان نمی‌پذیرفتند که از نظر قانونی با مسیحیان یکی باشند. همان‌طور که نویسنده کتاب اعمال

غلاطیه، کپدوکیه، آسیا و بیطینیا پراکنده‌اند و در این جهان غریب هستند.

امید به حیات جاودانی

^۲ از درگاه الهی، طالب رحمت و آرامش برای شما می‌باشم. ای عزیزان، خدای پدر از مدتها پیش شما را برگزید، زیرا او از پیش می‌دانست که شما به او ایمان خواهید آورد. روح خدا نیز شما را با خون عیسی مسیح پاک ساخته تا بتوانید طبق خواست مسیح زندگی کنید.

^۳ سپاس بر خدا باد، بر خدا که پدر خداوند ما عیسی مسیح است. او به سبب لطف بی‌پایان و عظیم خود، ما را از سر نو مولود ساخت و عضو خانواده خود گرداند.

۳:۱
تیط ۵:۳
یعقو ۱:۱۸
۱ پطرس ۱:۱۳، ۲۳
۱ یو ۳:۳

گردید. به همین دلیل کلیساهایی که پطرس به آنها نامه نوشت، احتمالاً مسیحیان غیریهودی را نیز شامل می‌شد. **۲:۱** پطرس خوانندگان نامه‌اش را با این بیان قوی که خدای پدر آنها را برگزیده و فرزند خود ساخته است، تشویق می‌کند. یک زمان، فقط قوم اسرائیل می‌توانست ادعا کند که امت برگزیده خداست. اما از طریق مسیح همه ایمانداران، چه یهودیان، چه کسانی که قبلاً یهودی بودند، و چه غیریهودیان، به خدا تعلق دارند. نجات و امنیت ما متکی است بر انتخاب آزادانه و نجات‌بخش خدای قادر مطلق؛ هیچ آزمایش یا جفایی نمی‌تواند ما را از حیات جاودانی که او به ایمانداران خود می‌دهد، محروم سازد. **۲:۱** این آیه از سه شخصیت الهی، خدای پدر، خدای پسر و روح‌القدس نام می‌برد. هر سه شخصیت به شکل واحدی در نجات ما دخیلند. خدای پدر پیش از اینکه ما او را انتخاب کنیم، ما را برگزید (افسیان ۴:۱). خدای پسر در حالی که ما هنوز گناهکار بودیم، برای ما مرد (رومیان ۵:۶-۱۰). روح‌القدس در ما کار می‌کند تا نجات را نصیب ما سازد و ما را برای خواست خدا تقدیس کند. **۳:۱** اصطلاح *از سر نو مولود شدن* به تولد روحانی، یعنی عمل روح‌القدس در هدایت ایمانداران به خانواده خدا اشاره دارد. عیسی وقتی که می‌خواست نجات را برای نیکودیوس شرح دهد، از این اصطلاح استفاده کرد (مراجعه کنید به یوحنا ۳).

۳:۱-۶ آیا به تشویق احتیاج دارید؟ در این صورت، سخنان پطرس می‌تواند در سختی‌ها شادی‌بخش و امیدوارکننده باشد؛ او پایه اطمینان و اعتماد خود را بر کار خدا قرار می‌دهد که در عیسی مسیح برای ما به انجام رساند. ما دعوت شده‌ایم تا با امیدی که به حیات جاودانی داریم، زندگی کنیم (۳:۱). امید ما فقط برای آینده

فرد مسیحی که با آزمایشها و سختی‌ها روبرو است، مفید می‌باشد. بسیاری از مسیحیان در گوشه و کنار دنیا زیر سلطه حکومت‌هایی قرار دارند که سرکوب‌گرتر از امپراطوری روم در قرن اول هستند. مسیحیان در همه جا، در معرض تهمت، تمسخر، و حتی اذیت و آزار از سوی اطرافیان بی‌ایمان، کارفرمایان و اعضای خانواده قرار دارند. هیچ‌یک از ما از بلاها، رنج‌ها، بیماری‌ها، مرگ و کلاً آزمایشهایی که باعث می‌شوند هرچه بیشتر به فیض خدا متکی باشیم، مصون نیستیم. موضوع این نامه برای خوانندگان امروز نیز همانند خوانندگان اولیه آن، امید است.

۱:۱ پطرس یکی از دوازده شاگرد منتخب عیسی (مرقس ۱:۱۶-۱۸؛ یوحنا ۱:۴۲) بود؛ او به‌همراه یعقوب و یوحنا، جزو گروه سه‌نفری از مقربین عیسی در بین دوازده شاگرد بود که عیسی برای کارآموزی و همکاری جدا کرده بود. پطرس یکی از اولین کسانی بود که عیسی را به‌عنوان مسیح موعود، پسر خدا پذیرفت؛ و عیسی وظیفه خاصی را در رهبری کلیسا به او داد (متی ۱۶:۱۶-۱۹؛ لوقا ۲۲:۳۱ و ۳۲؛ یوحنا ۱۵:۲۱-۱۹). با اینکه پطرس در طی محاکمه عیسی، او را انکار کرد، ولی بعد توبه نمود و رسول بزرگی شد. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره پطرس، مراجعه کنید به تاریخچه زندگی او در متی ۲۷.

۱:۱ ایمانداران و رهبران کلیسای اولیه یهودی بودند. آنها بعد از مسیحی شدن، میراث یهودی خود را از دست ندادند، درست همان‌طور که وقتی ما مسیحی شدیم، ملیت خود را از دست ندادیم. این ایمانداران در اثر جفا، در سرتاسر دنیای رومی پراکنده شدند (در اعمال ۸:۱-۴ به این امر اشاره شده است). جفا باعث خاموش شدن پیام انجیل نشد، بلکه موجب اعلام آن به تمام امپراطوری

از اینرو، ما اکنون به امید حیات جاوید زنده‌ایم، زیرا مسیح نیز پس از مرگ، حیات یافت. ^۴ خدا نیز برای شما میراثی بدور از فساد و آلودگی و تباهی در آسمان نگاه داشته است، یعنی حیات جاوید را. ^۵ و از آنجا که به خدا توکل و اعتماد کرده‌اید، او نیز با قدرت عظیم خود، شما را به سلامت به آسمان خواهد رسانید تا این ارث را دریافت کنید. بلی، در روز قیامت، شما وارث حیات جاودان خواهید شد.

^۶ پس حال که چنین ارثی در پیش دارید، واقعاً شاد باشید، حتی اگر لازم باشد در این دنیا برای مدتی

سختیها و زحماتی را متحمل گردید. ^۷ این سختیها به منظور آزمایش ایمان شما پیش می‌آید، همانطور که آتش نیز طلا را می‌آزماید و پاک می‌سازد. ایمان شما پس از آنکه وارد کورهٔ آزمایش گردید و سالم بیرون آمد، سبب خواهد شد که در روز بازگشت عیسی مسیح، مورد تحسین و تمجید و تکریم قرار گیرید.

^۸ با اینکه شما تابحال مسیح را ندیده‌اید، اما او را دوست دارید. اکنون نیز گرچه او را نمی‌بینید، اما به او ایمان دارید؛ و این ایمان چنان شادی عظیمی در قلب شما بوجود آورده که قابل وصف نیست. ^۹ همین ایمان نیز سرانجام باعث نجات جانتان خواهد شد.

۴:۱

اعما ۳۲:۲۰

کول ۲۴:۳

۲ تیمو ۸:۴

عبر ۱۶:۱۱

۵:۱

یو ۲۸:۱۰

فیل ۷:۴

۲ نسا ۱۳:۲

۱ پط ۱۳:۴

۶:۱

متی ۱۲:۵

روم ۲:۵

یعقو ۲:۱

۱ پط ۱۷:۳ ؛ ۱۲:۴

۷:۱

ایو ۱۰:۲۳

امث ۳:۱۷

اش ۱۰:۴۸

یعقو ۳:۱

۸:۱

یو ۲۹:۲۰

اقس ۱۹:۳

ایو ۲:۴

نمی‌کردند؛ رومی‌ها نیز آرمانهای مسیحی را که خدمت ایثارگرانه بود، خوار می‌شمردند. (۴) مسیحیان فساد و حشنتاک فرهنگ روم را افشا و رد می‌کردند.

۷:۱ پطرس در این نامه چندین بار به زحمات اشاره می‌کند: ۷:۱؛ ۱۳:۳-۱۷؛ ۱۲:۴-۱۹؛ ۹:۵. وقتی او دربارهٔ آزمایش سخن می‌گوید، منظورش بلاهای طبیعی یا تنبیه الهی نیست، بلکه واکنش دنیای بی‌ایمان در مقابل ایمان ایمانداران است. تمامی ایمانداران اگر اجازه دهند نورشان در تاریکی بدرخشد، با چنین آزمایشهایی روبرو خواهند شد. ما باید آزمایشها را در حکم بخشی از فرایند تصفیه بپذیریم که در آن ناخالصی‌های ما سوخته می‌شود، و ما برای ملاقات با مسیح آماده می‌شویم. آزمایشها به ما صبر را می‌آموزند (رومیان ۵:۳-۴؛ یعقوب ۱:۲ و ۳) و کمک می‌کنند تا رشد کنیم و به افرادی تبدیل شویم که خدا می‌خواهد.

۷:۱ وقتی طلا در معرض حرارت قرار می‌گیرد، ناخالصی‌هایش در سطح آن جمع می‌شود، بطوری که می‌توان ناخالصی‌ها را بر گرفت. فولاد را بوسیله حرارت دادن در آتش، نرم یا محکم می‌کنند. به همین ترتیب آزمایشها، تنشها و جفاها، ایمان ما را تقویت می‌کنند و موجب می‌شوند تا فرد مفیدی برای خدا باشیم.

نیست، چون حیات جاودانی از وقتی که ما به خدا ایمان می‌آوریم و به خانواده او ملحق می‌شویم، شروع می‌شود. حیات جاودانی‌ای که ما اکنون داریم، به ما امید می‌دهد و این ما را قادر می‌سازد تا در اعتماد به خدا زندگی کنیم. **۵:۱** هر چقدر هم در شرایط دشواری قرار بگیریم، خدا به ما کمک خواهد کرد تا نسبت به او وفادار بمانیم. «روز آخر» روز داوری مسیح می‌باشد که در رومیان ۱۴:۱۰ و مکاشفه ۲۰:۱۱-۱۵ شرح داده شده است. شاید متحمل آزمایشها، جفاها، یا مرگ فجیعی بشویم، اما اگر هدیه نجات مسیح را پذیرفته باشیم، ممکن نیست صدمه‌ای به روح ما برسد. ما می‌دانیم که پادشاهای موعود را دریافت خواهیم کرد.

۷:۱ چرا مسیحیان آماج آزارها و جفاها قرار می‌گرفتند؟ (۱) آنها از پرستش امپراطور به‌عنوان خداوند امتناع می‌ورزیدند؛ از این رو به آنها به چشم ملحد و خائن می‌نگریستند. (۲) آنها از پرستش در معابد بت‌پرستان خودداری می‌کردند، به همین دلیل مسیحیت به هر جا که نفوذ می‌کرد، کار و کسب سازندگان بتها افت می‌کرد. (۳) مسیحیان آرمانهای حکومت روم را که همانا کسب منافع شخصی، قدرت، و سلطه‌جویی بود، تأیید

^{۱۱} این نجات رازی بود که حتی انبیاء نیز از آن آگاهی کامل نداشتند. هر چند درباره آن در کتب خود می‌نوشتند، اما مسایل زیادی وجود داشت که برای ایشان مبهم بود. ^{۱۱} آنان قادر نبودند درک کنند که روح مسیح در وجودشان از چه سخن می‌گوید. زیرا روح، به ایشان الهام می‌کرد که حوادثی را بنویسند که برای مسیح رخ خواهد داد، و به رنجهایی که او خواهد کشید و جلالی که پس از آن خواهد یافت، اشاره کنند. اما ایشان نمی‌دانستند که این رویدادها، برای چه کسی و در چه زمان رخ خواهد داد. ^{۱۲} تا اینکه خدا به ایشان الهام کرد که این وقایع، در طول حیات ایشان روی نخواهد داد، بلکه سالیان دراز پس از مرگشان واقع خواهد شد.

و سرانجام دورانی که اکنون ما در آن زندگی می‌کنیم فرا رسید و این پیغام نجات‌بخش، یعنی پیغام انجیل، بطور آشکار و واضح به همه اعلام شد. آنان که این پیغام را به شما رساندند، با قدرت روح‌القدس آن را بیان کردند، همان روح‌القدس آسمانی که با انبیاء سخن می‌گفت. این پیغام چنان عظیم و عالی است که حتی فرشتگان آسمان نیز مشتاقند درباره آن بیشتر آگاهی یابند.

دعوت به داشتن زندگی پاک

^{۱۳} بنابراین، آماده و هشیار باشید. مانند کسی که آماده هر اتفاقی است، منتظر بازگشت عیسی مسیح باشید، زیرا در آن روز، لطف و فیض عظیمی نصیبتان خواهد شد. ^{۱۴} از خدا اطاعت نمایید، چون فرزندان او می‌باشید. پس بار دیگر بسوی گناہانی که در گذشته اسیر آنها بودید، نروید، زیرا آن زمان نمی‌دانستید

۱۳:۱

اقرن ۱:۱

۶:۵ اتسا

۱۴:۱

۲:۱۲ روم

۱۸:۴ افس

۲:۴ ؛ ۲:۱ پطر

همه چیز را به آنها نشان داده، جلال او را آشکار خواهد ساخت (یوحنا ۱۵:۲۶ ؛ ۱۴:۱۶). انبیای عهدعتیق که تحت الهام روح‌القدس می‌نوشتند (۲ پطرس ۱:۲۰ و ۲۱)، مسیح موعود را توصیف کردند؛ رسولان عهدجدید با الهام همان روح، خداوند مصلوب‌شده و قیام‌کرده را موعظه کردند. **۱۴:۱-۱۶** خدای اسرائیل و خدای کلیسای مسیح، خدایی قدوس است و معیارهایی برای پاک‌ی و قدوسیت مقرر فرموده است. برعکس خدایان رومی، این خدا جنگ‌طلب، زناکار، یا کینه‌توز نیست. او برعکس خدایان فرقه‌های معروف بت‌پرستی در قرن اول، بی‌رحم یا بی‌بند و بار نیست. او خدای رحمت و عدالت است که شخصاً از تک‌تک پیروان خود مراقبت می‌کند. خدای قدوس ما از ما انتظار دارد تا با اتخاذ معیارهای بالای اخلاقی، شبیه او شویم. ما باید مانند او رحیم و عادل باشیم؛ باید همچون او خود را برای دیگران فدا کنیم.

۱۰:۱-۱۳ با اینکه نقشه نجات برای انبیای عهدعتیق یک راز بود، با وجود این متحمل جفا می‌شدند و برخی نیز در راه خدا جان می‌باختند. اما برخلاف انبیای عهدعتیق، برخی از خوانندگان نامه پطرس که مسیحیان یهودی‌نژاد بودند، عیسی را به چشم خود دیده بودند و علت آمدن او را به جهان می‌دانستند. اساس اطمینان آنها بر مرگ و قیام عیسی قرار داشت. با داشتن شناخت دست اول و تجربه شخصی با عیسی، ایمان آنها می‌بایست حتی قوی‌تر از ایمان انبیای عهدعتیق باشد.

۱۱:۱ روح مسیح عنوان دیگری برای روح‌القدس است. عیسی پیش از اینکه خدمتش را بر روی زمین به دیگران محول کند و به آسمان باز گردد، وعده داد که روح‌القدس را برای پیروانش بفرستد، یعنی روح تسلی‌بخشی که آنها را تعلیم داده، کمک و راهنمایی خواهد کرد (یوحنا ۱۴:۱۵-۱۷، ۲۶ ؛ ۷:۱۶). روح‌القدس درباره عیسی

چه می کنید. ^{۱۵} به همین جهت، در تمام رفتار و کردار خود، پاک و مقدس باشید، زیرا خداوند نیز پاک و مقدس است، همان خداوندی که شما را خوانده تا فرزند او باشید. ^{۱۶} او خود فرموده است: «پاک باشید، زیرا من پاک هستم.» ^{۱۷} در ضمن به یاد داشته باشید که پدر آسمانی تان خدا، که دست دعا بسوی او دراز می کنید، در روز جزا از کسی طرفداری نخواهد کرد، بلکه اعمال هر کس را عادلانه داوری خواهد نمود. بنابراین، تا زمانی که در این دنیا هستید، با خداترسی زندگی کنید. ^{۱۸} خدا برای نجات شما بهایی پرداخت، تا شما را از قید روش پوچ و باطل زندگی که از اجداد خود به ارث برده بودید، آزاد سازد؛ بهایی که خدا برای آزادی از این اسارت پرداخت، طلا و نقره نبود، ^{۱۹} بلکه خون گرانبهای مسیح بود که همچون بره‌ای بی گناه و بی عیب قربانی شد. ^{۲۰} برای این منظور، خدا او را پیش از آفرینش جهان تعیین کرد، اما در این زمانهای آخر او را به جهان فرستاد تا شما را رستگار سازد. ^{۲۱} توسط اوست که شما به خدا ایمان آورده‌اید، به خدایی که مسیح را پس از مرگ زنده ساخت و او را سرافراز گردانید؛ و اکنون، ایمان و امید شما برخداست.

۱۵:۱
۱ قرن ۱:۷
۷:۴ اتسا
۳:۳ ایو
۱۶:۱
لاو ۱۱:۴۴ و ۵
۱۷:۱
تث ۱۰:۱۷
مز ۸۹:۲۶

۱۸:۱
اش ۲:۳

۱۹:۱
خرو ۱۲:۵
یو ۱:۲۹
عبر ۹:۱۴
۲۰:۱
غلا ۴:۴
۲ تیمو ۱:۹ و ۱۰
۲۱:۱
روم ۴:۲۴

بی‌قیدی با او رفتار کنیم. ما نباید بر این تصور باشیم که مقام ممتاز ما به‌عنوان فرزندان خدا، به ما آزادی می‌دهد تا هرکاری که دوست داریم، انجام دهیم. ما نباید فرزندان لوس و پرتوقع باشیم، بلکه باید فرزندان سپاسگزار باشیم، فرزندان که دوست دارند نسبت به پدر آسمانی خود احترام نشان بدهند.

۱۸:۱ و ۱۹: در قدیم، برای آزادی یک برده می‌بایست پولی پرداخت شود. خدا بهایی پرداخت تا ما را از حاکمیت گناه آزاد سازد (رومیان ۶:۶ و ۷؛ اقرنتیان ۶:۲۰؛ کولسیان ۲:۱۳ و ۱۴؛ عبرانیان ۹:۱۲). ما به قوت خود نمی‌توانیم از گناه خلاصی پیدا کنیم؛ فقط خود پسر خدا می‌تواند ما را آزاد سازد. در مرقس ۱۰:۴۵ عیسی می‌فرماید که او بهای آزادی ما است.

۲۰:۱: قربانی مسیح برای گناهان ما، طرحی نبود که بعداً ریخته شده باشد، چیزی نبود که خدا بعد از اینکه جهان از کنترل او خارج بشود، تصمیم به عملی ساختن آن کرده باشد. خدای ازلی و دانای مطلق، این نقشه را مدت‌ها پیش از خلقت جهان، تعیین کرد. برای ایمانداران یهودی نژاد موجب شادی و برکت بسیار بود که بدانند آمدن مسیح و کار نجات‌بخش او را خدا مدت‌ها پیش از پیدایش جهان تعیین کرده بود. این به آنها اطمینان می‌داد که نباید شریعت را به‌خاطر عدم کارآیی کنار گذاشت، بلکه هم شریعت و هم آمدن مسیح هر دو جزو نقشه ازلی خدا بودند.

۱۵:۱ و ۱۶: بعد از اینکه انسان زندگی خود را به مسیح می‌سپارد، احساس یک نوع کشش به‌سوی گناهان گذشته می‌کند. بطرس به ما می‌گوید که مانند پدر آسمانی خود باشیم، یعنی در تمام رفتار و کردار خود، پاک و مقدس باشیم. پاک بودن به معنای وقف و سرسپردگی کامل به خدا، تخصیص شده برای استفاده خاص او، و جدا شده از گناه و تأثیرات آن است. ما باید جدا شده و متفاوت باشیم و نباید به گناهان مردم خدانشناس آلوده شویم. اما نباید فقط به‌خاطر متفاوت بودن، متفاوت باشیم. آنچه که ما را متفاوت می‌سازد، خصوصیات خدا در زندگی ماست. اولویتهای ما باید همان چیزهایی باشد که برای خدا اولویت دارد؛ توجه ما باید معطوف به‌همان چیزهایی باشد که خدا به آنها توجه دارد. اما این در تضاد کامل با زندگی گذشته ما است (۱:۱۴). ما نمی‌توانیم به قوت خود پاک باشیم، اما خدا روح‌القدس خود را به ما می‌دهد تا ما را کمک کند که از او اطاعت کنیم و به ما قدرت دهد تا بر گناه غالب شویم. نگویید که قدرت ندارید در مقابل گناه مقاومت کنید. به قدرت خدا متوسل شوید تا شما را از چنگال گناه برهانند.

۱۷:۱: خداترسی به‌معنی ترس برده از ارباب ظالم نیست، بلکه احترامی است که فرد ایماندار به‌طور طبیعی به خدای قادر مطلق دارد. از آنجایی که خدا داور کل دنیاست، ما به خود اجازه نمی‌دهیم که نسبت به او بی‌اعتنا باشیم یا با

۲۲:۱ حال، می‌توانید یکدیگر را واقعاً دوست بدارید، زیرا از زمانی که به مسیح
 یو ۳۴:۱۳
 روم ۱۰:۱۲
 ۲۳:۱ بنا براین، یکدیگر را از صمیم قلب دوست بدارید،^{۲۳} زیرا از زندگی تازه‌ای
 یو ۱۳:۱ : ۳:۳ برخوردار شده‌اید. این زندگی تازه را از والدین خود نیافته‌اید؛ چه، در این
 صورت، پس از چند صبحی تباه می‌شد؛ این زندگی تازه تا ابد پابرجا خواهد
 ماند، زیرا از مسیح حاصل شده، یعنی از پیام همیشه زنده خدا برای انسانها.^{۲۴} بلی،
 ۲۴:۱ زندگی عادی ما از بین خواهد رفت، همانگونه که علف زرد و خشک می‌شود و
 اش ۸-۶:۴۰ از میان می‌رود. تمام عزت و افتخارات ما، همچون گلی است که پژمرده می‌شود
 و بر زمین می‌افتد.^{۲۵} اما کلام خدا تا ابد پابرجا می‌ماند. این کلام، همان پیام
 ۲۵:۱ نجات بخش انجیل است که به شما نیز بشارت داده شده است.
 اش ۸:۴۰

۲ بنابراین، وجود خود را از کینه و دشمنی، فریب و دورویی، حسادت و
 بدگویی، پاک سازید.^{۲۶} شما که مهر و محبت خداوند را در زندگی
 خود چشیده‌اید، مانند یک کودک نوزاد، مشتاق شیر روحانی خالص باشید، تا با
 خوردن آن، در نجاتی که بدست آورده‌اید، رشد نمایید.

سنگهای زنده عمارت خدا

۴ می‌دانید که مسیح، آن سنگ زنده‌ای است که خدا مقرر فرموده تا عمارت

۱:۲ افس ۳۱،۲۵،۲۲:۴
 ۲:۲ متی ۱۴:۱۹ : ۳:۱۸
 افس ۱۵:۴
 عبر ۵:۶

۴:۲
 اطر ۷:۲

ماهها و سالها، قانع باشیم که در همان وضعیتی که هستیم،
 بمانیم. اشتیاق کودک نوزاد برای شیر، غریزه‌ای طبیعی
 است؛ به همین نحو بزرگسالان هم باید برای غذای روحانی
 اشتیاق داشته باشند. زمانی پیش می‌آید که ما پی به نیاز خود
 می‌بریم و به دنبال آن در مسیح آرامی و رضایت خاطر
 می‌یابیم. اما کار به همین جا ختم نمی‌شود، بلکه اشتیاق
 روحانی ما بیشتر خواهد شد و کم‌کم رشد خواهیم کرد.
 اشتیاق شما به رشد روحانی چقدر شدید است؟ امروز از چه
 نوع غذای روحانی می‌توانید تغذیه کنید؟

۸-۴:۲ پطرس در توصیف کلیسا همچون عمارت الهی،
 آیاتی را از متونی از عهدعتیق نقل می‌کند که برای
 خوانندگان مسیحی و یهودی-نژاد آشنا بود، مانند
 مزمو ۲۲:۱۱۸ ؛ اشعیا ۸: ۱۴ ؛ ۱۶:۲۸ . فهم خوانندگان نامه
 پطرس از سنگ اصلی، باید اسرائیل بوده باشد؛ و حالا پطرس
 این استعاره را به مسیح ربط می‌دهد. یک بار دیگر پطرس
 نشان می‌دهد که کلیسا چیزهایی را که از یهودیت به میراث
 رسیده، باطل نمی‌کند، بلکه آن را به کمال می‌رساند.

۸-۴:۲ پطرس کلیسا را همچون عمارتی توصیر می‌کند
 که در آن مسیح بنیاد است و تک تک ایمانداران سنگهای

۲۲:۱ محبت واقعی مستلزم بخشش فداکارانه است؛
 بنابراین شخص خودمحور نمی‌تواند محبت واقعی داشته
 باشد. محبت و بخشش خدا ما را آزاد می‌کند تا چشم از
 خود برداریم و به احتیاجات دیگران پردازیم. مسیح با
 قربانی کردن خود، نشان داد که حقیقتاً شما را دوست
 دارد. حالا شما می‌توانید با سرمشق گرفتن از مسیح و با از
 خودگذشتگی دیگران را دوست داشته باشید.

۲۵ و ۲۴:۱ پطرس با نقل قول از اشعیا ۶:۴۰-۸، به
 ایمانداران یادآوری می‌کند که همه چیز، یعنی عزت و
 افتخارات ما، عاقبت از بین رفته، نابود خواهد شد. فقط
 اراده خدا، کلام او و عمل او باقی می‌ماند. ما باید از
 چسبیدن به چیزهای موقتی دست برداریم و وقت، پول، و
 نیروی خود را بر کلام خدا و زندگی تازه و ابدی خود در
 مسیح متمرکز سازیم، زندگی‌ای که جاودانی است.

۳ و ۲:۲ خصوصیت مشترک همه کودکان، میل به بزرگ
 شدن می‌باشد. آنها دوست دارند مانند کودکان بزرگتر از
 خود یا شبیه والدینشان بشوند. وقتی ما تولد تازه می‌یابیم،
 اطفال روحانی می‌شویم. اگر سالم باشیم، آرزو خواهیم داشت
 که رشد کنیم. چقدر غم‌انگیز است اگر ما با سپری شدن

روحانی خود را بر آن بنا کند. گرچه انسانها دست رد به سینه او زدند. اما او نزد خدا عزیز و مکرم است. پس بسوی او بیایید،^۵ تا شما نیز مانند سنگهای زنده در دست خدا، در بنای آن عمارت و عبادتگاه روحانی بکار روید. مهم تر اینکه شما در این عبادتگاه، کاهن مقدس نیز می‌باشید. پس قربانی‌های مقبول و مورد پسند خدا را توسط عیسی مسیح تقدیم کنید.^۶ در کتاب آسمانی آمده است که خدا مسیح را خواهد فرستاد تا در خانه او، سنگ زاویه گرانها باشد، و هر که به او ایمان بیاورد، نومید و پشیمان نشود.

^۷ این «سنگ» برای شما که ایمان دارید، بسیار گرانهاست، اما برای بی‌ایمانان همان سنگی است که در باره‌اش گفته شده: «سنگی که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان گردید.»^۸ همچنین، در کتاب آسمانی آمده است: «او سنگی است که پای بعضی به آن می‌خورد و می‌افتند، و تخته سنگی است که بعضی از آن سقوط می‌کنند.»^۹ حشاشان است که بیفتند و سقوط کنند، زیرا از کلام خدا اطاعت نمی‌نمایند.

^۹ اما شما مانند آنان نیستید. شما برگزیدگان خدا، و کاهنان پادشاهمان عیسی، و

۵:۲
اش ۶:۶۱ ؛ ۲۱:۶۶
افس ۲:۲۱
۱ تیمو ۱۵:۳
عبر ۱۲:۱۳
مکا ۶:۱
۶:۲
اش ۱۶:۲۸
روم ۳:۳۲ و ۳۳
افس ۲:۲
۷:۲
مز ۲۲:۱۱۸
متی ۴۲:۲۱
۸:۲
اش ۱۴:۸
لو ۳:۳۴ و ۳۵
اقرن ۱:۲۳
غلا ۵:۱۱
۹:۲
خرو ۶:۱۹
تث ۶:۷ ؛ ۱۵:۱۰
اش ۲۰:۴۳
اعما ۱۸:۲۶
۱ پتر ۵:۲
مکا ۶:۱

نخواهند بود» (متی ۱۶:۱۶-۱۸). کدام سنگ است که واقعاً در بنای کلیسا اهمیت دارد؟ پطرس پاسخ می‌دهد: خود مسیح. خصوصیات مسیح، این سنگ اصلی، چیست؟ (۱) او کاملاً قابل اعتماد است؛ (۲) او برای ایمانداران گرانها است؛ (۳) و با اینکه بعضی او را رد کردند، ولی با این حال مهم‌ترین بخش کلیساست.

۸:۲ عیسی مسیح «سنگی» خوانده شده «که پای بعضی به آن می‌خورد و می‌افتند». آنها می‌افتند چون او را رد می‌کنند یا نمی‌خواهند او را آن گونه که خودش معرفی کرده بود بپذیرند. اما نویسنده مزامیر در مزمور ۲۲:۱۱۸ می‌گوید: «سنگی که رد کردند، سر زاویه شده است»، یعنی مهم‌ترین قسمت بنای خدا شده است، یعنی کلیسا. به همین ترتیب، امروز کسانی که از ایمان به مسیح امتناع می‌ورزند، بزرگترین اشتباه زندگی خود را مرتکب می‌شوند، چون با این کار از شخصی لغزش می‌خورند که می‌تواند آنها را نجات دهد و به زندگی‌شان معنا بخشد؛ آنان برای داوری، به دستهای خدا افتاده‌اند.

۹:۲ گاهی مسیحیان از «کاهن بودن همه ایمانداران» سخن می‌گویند. در زمان عهدعتیق، مردم مستقیماً به خدا دسترسی نداشتند. کاهن نقش واسطه را بین خدا و انسان گناهکار ایفا می‌کرد. اما با پیروزی مسیح بر روی صلیب، این روش تغییر کرد. اکنون ما می‌توانیم بدون ترس مستقیماً به حضور خدا برویم (عبرانیان ۴:۱۶)، و این مسؤولیت بر دوش ما گذاشته شده تا دیگران را نیز نزد او

آن می‌باشند. پولس کلیسا را به بدن تشبیه می‌کند که مسیح سر آن است و هر یک از ایمانداران اعضای آن (برای مثال، مراجعه کنید به افسسیان ۴:۱۵ و ۱۶). در هر دو تصویر از کلیسا، بر وحدت تأکید می‌شود. سنگ به تنهایی یک عمارت یا حتی دیوار هم نیست؛ یک عضو از بدن نیز بدون اعضای دیگر قابل استفاده نیست. در جامعه فردگرایانه ما، ممکن است وابستگی خود را به دیگر مسیحیان به سادگی فراموش کنیم. وقتی خدا شما را دعوت به خدمت می‌کند، به یاد داشته باشید که از دیگران نیز دعوت می‌کند تا با شما کار کنند. تلاشهای فردی شما با همکاری با دیگران مفیدتر و مؤثرتر خواهد شد. چنین افرادی را بیابید و با همکاری آنها خانه‌ای زیبا برای خدا بنا کنید.

۶:۲ مسیحیان در این دنیا، گاه دچار ناامیدی خواهند شد، ولی هرگز ایمان خود را به خدا از دست نمی‌دهند. خدا هرگز باعث سقوط کسی نمی‌شود. ما می‌توانیم با اطمینان به او اعتماد کنیم، چون حیات ابدی که او وعده آن را می‌دهد، قطعی است.

۸-۶:۲ بی‌شک پطرس اغلب به سخنان عیسی فکر می‌کرد، به آنچه که عیسی بعد از اعتراف شجاعانه او گفته بود و او را به‌عنوان «مسیح موعود و پسر خدای زنده» تصدیق کرده بود؛ بعد از این اعتراف دلیرانه پطرس، عیسی خطاب به او فرموده بود: «تو پطرس، یعنی سنگ هستی، و من بر روی این صخره، کلیسای خود را بنا می‌کنم و قدرتهای جهنم هرگز قادر به نابودی آن

قوم مقدس و خاص خدا می‌باشید، تا به این ترتیب به دیگران نشان دهید که خدا چگونه شما را از تاریکی به نور عجیب خود دعوت نموده است.^{۱۰} زمانی شما هیچ هویت نداشتید، اما اکنون فرزندان خدا می‌باشید؛ زمانی از رحمت و مهربانی خدا بی‌بهره بودید، اما حال، مورد لطف و رحمت او قرار گرفته‌اید.

۲- نحوه رفتار مؤمنین در رنج‌ها و زحمت‌ها از صاحبان منصب اطاعت کنید

^{۱۱} برادران عزیز، شما در این دنیا رهگذری بیش نیستید، و خانه اصلی شما در آسمان است. از اینرو، خواهش می‌کنم خود را از لذت‌های گناه‌آلود این دنیا دور نگاه دارید. شما برای این قبیل امیال و هوسها ساخته نشده‌اید؛ به همین دلیل است که آنها با روح و جان شما در جنگ و جدالند.^{۱۲} مراقب رفتار خود نزد اطرافیان بی‌ایمانتان باشید؛ چه، در اینصورت، حتی اگر ایشان شما را متهم به

۱۰:۲
هو ۱۰:۱؛ ۲۳:۲
روم ۲۵:۹؛ ۱۹:۱۰

۱۱:۲
روم ۱۱:۲؛ ۱۴:۱۳
غلا ۵:۱۶
یعقو ۴:۱

۱۲:۲
فیل ۲:۱۵
تیط ۲:۸

مقدور نیست. یوحنا این روز را در رؤیا دید و آوای مسیح را شنید که با صدای بلند می‌گوید: «خوب نگاه کن! خانه خدا از این پس در میان انسانها خواهد بود. از این پس خدا با ایشان زندگی خواهد کرد و ایشان خلق‌های خدا خواهند شد. بلی، خود خدا با ایشان خواهد بود» (مکاشفه ۳:۲۱). خانه واقعی ما این جهان نیست و وفاداری حقیقی ما به چیزهای این دنیا نمی‌باشد، بلکه وفاداری ما به حقانیت خدا، طریق حیات او و خلقت کامل اوست. به همین دلیل، ما اغلب در دنیایی که بیشتر دوست دارد نسبت به خدا بی‌توجه باشد، احساس غربت می‌کنیم. اما در واقع ما شهروندان ملکوت آسمان هستیم که در حال پا گرفتن است، و با بازگشت مسیح، تا ابد پا بر جا خواهد بود.

۱۲:۲ به‌نظر می‌آید که نصیحت پطرس، شبیه فرمایشهای عیسی در متی ۱۶:۵ است که فرمود: اگر اعمال شما به دور از ملامت باشد، در این صورت، حتی دشمنانتان هم خدا را تمجید خواهند کرد. خوانندگان نامه پطرس در بین غیریهودیان پخش بودند، غیر یهودیانی که آماده بودند هر نوع تهمتی را علیه مسیحیان بپذیرند. ایماندار با جذب، مهربان، و محترم می‌توانست به نمایندگی از همه مسیحیان نشان دهد که این شایعات دروغ است و حتی می‌توانست بعضی از کسانی را که از مسیحیان انتقاد می‌کردند، بسوی خداوند هدایت کند. به مردم به‌خاطر تعبیر غلطی که از مسیحیت دارند، بی‌توجه نباشید؛ بلکه مسیح را در زندگی خود به آنها نشان دهید. روزی فرا خواهد رسید که آنها خدا را همراه با شما تمجید کنند.

۱۲:۲-۱۷ وقتی پطرس به خوانندگان نامه‌اش می‌گوید که مقامات کشور را محترم بشمارند، درباره امپراطوری

هدایت کنیم (۲قرن ۵: ۱۸-۲۱). وقتی ما با مسیح همچون اعضای بدن او، متحد می‌شویم، در کار او که آشتی دادن انسان با خداست، شرکت می‌جوئیم؛ کاهن پادشاه بودن هم به همین معنا است.

۱۰ و ۹:۲ برداشتی که مردم غالباً از خود دارند، مبتنی است بر میزان پیشرفتشان؛ اما هویتی که ما در مسیح داریم، به مراتب مهم‌تر از شغل ما، موفقیت‌های ما، ثروت ما، یا دانش ماست. خدا ما را انتخاب کرده تا فرزندان او باشیم و ما را دعوت فرموده تا او را به دیگران معرفی کنیم. به یاد داشته باشید که ارزش ما از این ناشی می‌شود که فرزندان خدا هستیم، نه از موفقیت‌ها و کارهای پر ارزشمان. شما به‌خاطر کاری که خدا می‌کند ارزش دارید، نه به‌خاطر کاری که خودتان می‌کنید.

۱۱:۲ آسمان مفهوم مهمی در کتاب مقدس دارد. ولی آسمان در کتاب مقدس، آن دنیای آبی‌رنگی نیست که در فیلمهای کارتونی با توده‌های ابر در گوشه و کنار به‌تصویر کشیده می‌شود. در کتاب مقدس آسمان جایی است که خدا در آن ساکن می‌باشد. آسمان مطابق با اصول و ارزشهای خدا اداره می‌شود، و ابدی و جنبش‌ناپذیر است. آسمان، جایی که حضور خدا در آن ساکن است، در هیکل یهود (خیمه اجتماع و بعد، معبد) به زمین آمد. آسمان در شخص عیسی مسیح، «خدا با ما»، به‌شکل کامل‌تری به زمین آمد. آسمان از وقتی که روح‌القدس آمد تا در قلب تک‌تک ایمانداران ساکن شود، تمام دنیا را فرا گرفت. در آینده، بعد از داوری خدا و نابود کردن همه گناهان، چهار گوشه جهان تحت سلطنت آسمان قرار خواهد گرفت. در آن زمان، ما همواره با مسیح خواهیم بود، چیزی که در این دنیا

بدکاری نمایند، اما در زمان بازگشت مسیح، خدا را به سبب کارهای نیکتان، تمجید خواهند کرد.

^{۱۳} و ^{۱۴} بخاطر خداوند، از مقامات کشور اطاعت نمایید، خواه از رهبر مملکت، و خواه از مأمورین دولت که از سوی رهبر منصوب شده‌اند تا خلافکاران را مجازات کنند و درستکاران را پاداش دهند.

^{۱۵} خواست خدا اینست که شما درستکار باشید تا به این ترتیب دهان اشخاص نادانی را که از شما ایراد می‌گیرند ببندید. ^{۱۶} درست است که شما از قید و بند احکام مذهبی آزاد شده‌اید، اما این به آن معنی نیست که می‌توانید به هر کار نادرستی دست بزنید، بلکه آزادی خود را باید برای اجرای خواست خدا بکار ببرید.

^{۱۷} به همه احترام کنید؛ ایمانداران را دوست بدارید؛ از خدا بترسید؛ به رهبران مملکت احترام بگذارید.

^{۱۸} شما خدمتکاران، باید مطیع اربابان خود باشید و به ایشان احترام کامل بگذارید، نه فقط به اربابان مهربان و با ملاحظه، بلکه به آنانی نیز که سختگیر و تندخو هستند. ^{۱۹} اگر بخاطر انجام ارادهٔ خدا، به ناحق متحمل رنج و زحمت شوید، خدا شما را اجر خواهد داد. ^{۲۰} اگر به سبب اعمال بد و نادرست مجازات شوید، چه افتخاری دارد؟ اما اگر بسبب درستکاری و نیکوکاری، رنج و زحمت ببینید و بدون شکایت آن را تحمل نمایید، آنگاه خدا را خوشنود ساخته‌اید.

۱۳:۲
روم ۱:۱۳
۱۴:۲
روم ۱۳:۱۳ و ۴

۱۵:۲
۱ پطرس ۲:۱۲ : ۱۷:۳
۱۶:۲
یو ۳:۲۸
اقرن ۲۲:۷
یعقو ۲۵:۱

۱۷:۲
روم ۱۰:۱۲ : ۷:۱۳
۱ پطرس ۲:۱

۱۸:۲
افس ۵:۶
یعقو ۱۷:۳

۲۰:۲
۱ پطرس ۱۷:۱۴:۳

مسیحیان با حکومت‌ها، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به رومیان ۱:۱۳.

۱۶:۲ ما از قید و بند احکام مذهبی آزاد شده‌ایم تا به این وسیله رضایت خدا را کسب کنیم؛ اما با این همه باید به‌خاطر نجات رایگان، زندگی توأم با شکرگزاری داشته باشیم، آن نوع زندگی پاک‌ی که در «ده فرمان موسی» از ما خواسته شده است.

۱۸:۲-۲۳ بسیاری از مسیحیان، خدمتکاران خانگی بودند. برای آنها آسان بود که از اربابان ملایم و مهربان اطاعت کنند، اما پطرس حتی در برابر رفتار ناعادلانه، وفاداری و تحمل را تشویق می‌کند. به همین ترتیب، ما باید مطیع کارفرماهای خود باشیم، چه ایشان مهربان باشند، چه خشن. با این کار و با نشان دادن نمونه خوبی از خود، می‌توانیم آنها را بسوی مسیح هدایت کنیم. پولس هم در نامه‌هایش نصیحتی مشابه (مراجعه کنید به افسسیان ۵:۶-۹؛ کولسیان ۳:۲۲-۲۵) به نصایح عیسی (متی ۵:۴۶؛ لوقا ۳۲:۶-۳۶) به خوانندگان نامه‌هایش می‌دهد.

روم در دوران حکومت نرون، دیکتاتوری که به بی‌رحمی معروف بود، سخن می‌گوید. واضح است که او به ایمانداران نمی‌گوید که سازش کنند، چون سالها پیش از این، پطرس به کاهن اعظم گفته بود: «ما دستور خدا را اطاعت می‌کنیم، نه دستور انسان را» (اعمال ۵:۲۹). اما برای مسیحیان این امکان وجود داشت و بهتر هم بود که در بسیاری از ابعاد زندگی روزانه، مطابق با قانون کشور رفتار کنند. امروزه، بعضی از مسیحیان در آزادی زندگی می‌کنند، در حالی که دیگران زیر فشار حکومت‌های سرکوبگر بسر می‌برند. همه مسیحیان دستور دارند تا وقتی که وجدانشان اجازه می‌دهد، با اشخاص حاکم بر کشور همکاری کنند. ما باید این کار را «به‌خاطر خداوند» بکنیم تا به انجیل او و مقدسین او احترام بگذارند. اگر ما باید جفا ببینیم، باید به‌خاطر ایستادگی برای خدا باشد، نه به‌خاطر زیر پا گذاشتن اصول اخلاقی یا قوانین کشوری. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره رابطه

^{۲۱} این رنج و زحمت، جزئی از خدمتی است که خدا به شما محول کرده است. سرمشق شما مسیح است که در راه شما زحمت کشید. پس راه او را ادامه دهید. ^{۲۲} هرگز از او گناهی سر نزد، و دروغی از دهان او بیرون نیامد. ^{۲۳} وقتی به او ناسزا می‌گفتند، پاسخی نمی‌داد؛ و زمانی که او را عذاب می‌دادند، تهدید به انتقام نمی‌کرد، بلکه زندگی خود را به خدایی واگذار کرد که داور عادل و بانصاف می‌باشد. ^{۲۴} او بر روی صلیب، بار گناهان ما را بر دوش گرفت تا ما بتوانیم از چنگ گناه‌های یافته، زندگی پاکی داشته باشیم. زخمهای او نیز دوی دردهای ما گردید. ^{۲۵} شما مانند گوسفندانی بودید که راهشان را گم کرده‌اند. اما اکنون نزد شبانان بازگشته‌اید، شبانی که نگهبان جان شماست و شما را از خطرات حفظ می‌کند.

زنان و شوهران

۳ و اما شما ای زنان، مطیع شوهران خود باشید تا چنانچه بعضی از ایشان نیز به انجیل ایمان نیاورده باشند، با دیدن رفتار شما ایمان بیاورند؛ زیرا

۲۱:۲

متی ۲۹:۱۱ ؛ ۲۴:۱۶

اعما ۲۲:۱۴

۱ پطرس ۱۸۹:۳

۲۲:۲

اش ۹:۵۳

۲ قرن ۲۱:۵

۲۳:۲

اش ۷:۵۳

۱ پطرس ۹:۳

۲۴:۲

اش ۱۱، ۵۴، ۵۳

۲۵:۲

عبر ۲۰:۱۳

۱ پطرس ۴:۵

۱:۳

۱ قرن ۱۶:۷ ؛ ۱۹:۹

افس ۲۲:۵

۱ پطرس ۷:۳ ؛ ۱۸:۲

۱:۳ اگر مردی مسیحی می‌شد، معمولاً تمام اعضای خانواده‌اش را با خودش به کلیسا می‌برد (برای مثال، مراجعه کنید به اعمال ۲۹:۱۶-۳۳، ماجرای ایمان آوردن زندانبان در فیلیپی). برعکس، وقتی زنی مسیحی می‌شد، معمولاً تنها به کلیسا می‌آمد. طبق قوانین رومی، شوهران و پدران اختیار کامل بر تمام اعضای خانواده خود، از جمله بر همسر خود داشتند. در صورتی که شوهری با اعتقادات تازه زنش به مخالفت می‌پرداخت، آن زن اگر در مقام فردی آزاد در مسیح، حقوق خود را از شوهرش مطالبه می‌کرد، پیوند زناشویی‌اش در معرض خطر می‌افتاد. پطرس بار دیگر به زنان مسیحی که با اشخاص بی‌ایمان ازدواج کرده‌اند، اطمینان می‌دهد که لازم نیست برای شوهران خود موعظه کنند. بهترین برخورد آنها با شوهرانشان خدمت با محبت است، یعنی آنها باید محبتی فداکارانه که مسیح به کلیسا نشان داد، به شوهران خود نشان دهند. زنان مسیحی با نمونه قرار دادن خود، می‌توانند شوهرانشان را راضی کنند که در این صورت مردان به آنها اجازه خواهند داد تا طبق روال مذهب تازه‌شان عمل کنند. نهایتاً، شوهرانشان هم به آنها پیوسته، مسیحی خواهند شد.

۷-۱:۳ زندگی تغییر یافته، تجلی آشکار و واضحی دارد، و اغلب مؤثرترین راه برای اثر گذاشتن بر روی اعضای خانواده است. پطرس به زنان مسیحی تعلیم می‌دهد که بیشتر به زیبایی باطنشان فکر کنند تا به ظاهر خود. زنان

۲۱:۲ دلایل زیادی برای رنج و زحمت کشیدن انسان وجود دارد. بعضی از رنج‌ها نتیجه مستقیم وجود گناه در زندگی ما است؛ برخی در اثر حماقت ما پدید می‌آید؛ و بعضی هم به‌نظر می‌رسد که تصادفی باشد. اما پطرس درباره مقوله دیگری از رنج و زحمت می‌نویسد، که در این مقوله، رنج و زحمت جزئی از خدمتی است که خدا به ما محول کرده است. مسیح هرگز گناه نکرد، با این حال زحمت کشید تا ما را آزاد سازد. اگر از مسیح سرمشق بگیریم و مانند او برای دیگران زندگی کنیم، ما نیز ممکن است زحمت ببینیم. هدف ما باید این باشد که مثل مسیح زندگی کنیم و مانند او بارنج و زحمت رو برو شویم، یعنی با صبر، آرامش، و با اعتماد به اینکه خدا بر آینده مسلط است.

۲۵-۲۱:۲ پطرس از عیسی مطالبی درباره رنج و زحمت شنیده بود. او می‌دانست که زحمات عیسی قسمتی از نقشه خدا بود (متی ۲۱:۱۶-۲۳ ؛ لوقا ۲۴:۲۵-۲۷، ۴۴-۴۷) و برای نجات ما طرح‌ریزی شده بود (متی ۲۸:۲۰ ؛ ۲۸:۲۶). او همچنین می‌دانست همه کسانی که عیسی را پیروی می‌کنند، باید آماده زحمت کشیدن باشند (مرقس ۳:۱۸ و ۳۵). پطرس که این حقایق را از عیسی آموخته و تجربه کرده بود، حالا آنها را به مسیحیان پهلوی‌نژاد و به ما منتقل می‌کند.

۲۴:۲ مسیح به‌جای ما، برای گناهان ما مرد تا ما متحمل مجازاتی که مستحق آن هستیم، نشویم. این کار **فدیه نیابتی** نامیده می‌شود.

رفتار خوب و توأم با احترام یک زن، بهتر از سخنان او دربارهٔ مسیح، در دل شوهر اثر می‌گذارد. ^۳ برای زیبایی، به آرایش ظاهری نظیر جواهرات و لباس‌های زیبا و آرایش گیسوان، توسل نجوید، ^۴ بلکه بگذارید باطن و سیرت شما زیبا باشد. باطن خود را با زیبایی پایدار یعنی با روحیهٔ آرام و ملایم زینت دهید که مورد پسند خداست. ^۵ اینگونه خصایل، در گذشته در زنان مقدس دیده می‌شد. ایشان به خدا ایمان داشتند و مطیع شوهران خود بودند. ^۶ سارا همسر ابراهیم نیز چنین بود. او از شوهرش اطاعت می‌کرد و به او چون سرپرست خانواده احترام می‌گذاشت. شما نیز اگر دختران آن بانوی بزرگوار باشید و راه خوب او را در پیش گیرید، دیگر ترس و نگرانی نخواهید داشت از اینکه ممکن است شوهرانتان از شما برنجند.

^۷ و شما ای شوهران، رفتارتان با همسرانتان باید با ملاحظه و توأم با احترام باشد، چون ایشان ظریفتر از شما هستند. در ضمن، فراموش نکنید که ایشان شریک

۳:۳

اش ۱۶:۳-۲۴

۱ تیمو ۹:۲

۴:۳

مز ۱۳:۴۵

روم ۲:۲۹؛ ۷:۲۲

۵:۳

۱ تیمو ۵:۵

۱ پطر ۳:۱

۶:۳

ییدا ۱۲:۱۸

۷:۳

متی ۲۳:۵ و ۲۴:۱۸

افس ۵:۲۵

کول ۱۹:۳

زمان پطرس اگر از سوی مردان حمایت نمی‌شدند، در برابر حملات، تجاوزات، و شکست‌های مالی آسیب‌پذیر بودند. شاید امروز زنان زندگی راحت‌تری داشته باشند، اما هنوز هم زنان بیش از مردان در معرض جنایت و بدرفتاری از سوی خانواده‌هایشان قرار دارند. و علی‌رغم فرصت فزاینده کار در جاهای مختلف، هنوز هم میزان دریافتی اکثر زنان خیلی کمتر از اکثر مردان است، و عده بسیاری از قشر فقیر جوامع را مادران تنها و فرزندانشان تشکیل می‌دهند. مردی که به زنش به چشم عضوی از خانواده که از جنس ضعیف‌تر است، می‌نگرد، از او حمایت خواهد کرد، او را محترم خواهد شمرد، به او کمک خواهد کرد، و توجه کامل نسبت به او مبذول خواهد داشت. چنین مردی از زنش انتظار نخواهد داشت که هم در بیرون از خانه و هم داخل خانه تمام وقت کار کند؛ او تا جایی که می‌تواند از بار زنش خواهد کاست. او نسبت به نیازهای همسرش حساس خواهد بود، و رابطه‌ای توأم با احترام، ملاحظه، درک، و تدبیر با او خواهد داشت. ^{۷:۳} اگر مردی رفتاری مهربان با زنش نداشته باشد، دعاهای او بی‌اثر می‌شوند، چون رابطه زنده با خدا بستگی به رابطه صحیح با دیگران دارد. عیسی فرمود که اگر با برادر یا خواهر ایمانی خود مشکلی داریم، باید پیش از اینکه وارد پرستش خدا شویم، رابطه‌مان را با آن شخص اصلاح کنیم (متی ۵:۲۳ و ۲۴). این اصل در مورد رابطه خانوادگی هم مصداق دارد. اگر مردان از موقعیت خود برای بدرفتاری با همسر خود استفاده کنند، رابطه‌شان با خدا لطمه خواهد دید.

مسیحی باید شوهران خود را نه با زیبایی، بلکه با محبت خود بسوی مسیح هدایت کنند. ایمان مسیحی خود را با آرامش و بطور مستمر در عمل پیاده کنید، که در این صورت اعضای خانواده‌تان مسیح را در شما خواهند دید. ^{۳:۳} ما نباید خود را مشغول مُد بکنیم، اما نباید به کلی نسبت به ظاهر خود بی‌توجه و لاقید باشیم. بهداشت و پاکیزگی و آراستگی مهم‌اند، اما مهم‌تر از اینها، روان و رفتار شخص است. زیبایی واقعی از باطن شروع می‌شود. ^{۶:۳} اطاعت، نوعی همکاری داوطلبانه با کسی دیگر است که از روی محبت و به‌خاطر احترام به خدا و شخص مقابل انجام می‌شود. اطاعت در حد ایده‌آل، دو جانبه است («به احترام مسیح، مطیع یکدیگر باشید» افسسیان ۵:۲۱). با این حال، حتی اگر یک‌طرفه هم باشد، می‌تواند وسیله مؤثری برای فرد مسیحی باشد. عیسی مسیح تسلیم و مطیع مرگ شد تا ما نجات بیابیم؛ ما هم بعضی اوقات، شاید لازم باشد به اوضاع و شرایط ناخوشایند تن در دهیم تا دیگران مسیح را در ما ببینند. (اما اطاعت مسیحی هرگز ما را برآن نمی‌دارد که اصول اخلاقی را نقض کنیم؛ ما نباید هیچ وقت از بدی اطاعت کنیم.) اطاعت یک‌طرفه نیاز به قدرت فوق‌العاده‌ای دارد. ما نمی‌توانیم بدون قدرت روح‌القدس که در ما عمل می‌کند، به انجام آن نائل آئیم.

^{۷:۳} در اصل یونانی، اصطلاح «ظروف ضعیف‌تر» آمده است. وقتی پطرس زنان را «جنس ضعیف‌تر» می‌نامد، توصیف او دال بر پایین‌تر بودن زنان از نظر عقلی نیست، بلکه او به محدودیت جسمی زنان اشاره می‌کند. زنان در

زندگی روحانی و برکات الهی شما می‌باشند. بنابراین، اگر با ایشان آنگونه که شایسته است، رفتار نکنید، دعاهایتان مستجاب نخواهد شد.

رنج و زحمت به‌خاطر نیکوکاری

^۸ این چند کلمه را نیز خطاب به همه شما می‌نویسم: مانند اعضای یک خانواده، نسبت به یکدیگر همدرد و مهربان و فروتن باشید و یکدیگر را از صمیم قلب دوست بدارید. ^۹ اگر کسی به شما بدی کرد، به او بدی نکنید، و اگر کسی به شما دشنام داد، به او دشنام ندهید؛ بلکه برای ایشان دعای خیر و برکت کنید، زیرا ما باید با دیگران مهربان باشیم؛ آنگاه خدا ما را برکت خواهد داد.

^{۱۰} اگر طالب یک زندگی خوب و خوش می‌باشید، از سخنان بد و دروغ پرهیزید.

۸:۳

روم ۱۶:۱۲

افس ۳۲:۴

۹:۳

لو ۲۸:۶

روم ۱۷:۱۴، ۱۲

عبر ۱۴:۶ ؛ ۱۷:۱۲

۱۲-۱۰:۳

مز ۱۶-۱۲:۳۴

اطاعت

تشخیص وظایف خودمان و کاری که می‌کنیم	در عمل
تقدیر محبت‌آمیز از ارزش دیگری در مقام یک انسان	در روابط
همکاری متقابل و فروتنانه با یکدیگر	دو طرفه
شناخت خداوندی کامل عیسی مسیح بوسیله کلیسا	جامع

اطاعت یعنی همکاری داوطلبانه با همه؛ این اطاعت در درجه نخست به‌خاطر محبت و احترام به خدا صورت می‌گیرد، و در درجه دوم، به‌خاطر محبت و احترام نسبت به شخص مقابل. اطاعت از بی‌ایمانان مشکل است، ولی سهم مهمی در هدایت آنها بسوی عیسی مسیح دارد. ما دعوت نشده‌ایم که به‌خاطر داشتن رابطه صلح‌آمیز با خدا، از بی‌ایمانان اطاعت کنیم، بلکه باید بدنال هر فرصتی باشیم تا به قدرت روح‌القدس با فروتنی خدمت کنیم.

طوری تبدیل کرد که مورد استفاده خدا باشد، و مهربانی و فروتنی را به او آموخت.

۹:۳ در دنیای سقوط‌کرده ما، امری عادی است که اگر از سوی دیگران احساس خطر کنیم، به‌صورت لفظی یا عملی اقدامی بکنیم و مقابله به مثل نماییم. پطرس با به‌یاد آوردن تعلیم عیسی که فرمود که اگر به گونه راست تو سیلی زندی، گونه دیگری را نیز پیش ببر، خوانندگان نامه‌اش را تشویق می‌کند تا به عوض بدی، برای بدکاران دعا کنند. در ملکوت خدا، مقابله به مثل و انتقام، رفتار قابل قبولی نیست. دشنام دادن هم به مانند انتقام گرفتن، هر چقدر هم غیرمستقیم صورت بگیرد، خوشایند نیست. به‌جای اینکه عکس‌العملی توأم با خشم با این اشخاص داشته باشید، برای ایشان دعا کنید.

۱۰:۳ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره تسلط بر زبان، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به یعقوب ۳.

۸:۳ پطرس پنج ویژگی مهم را که باید مشخصه جماعت ایمانداران باشد، بیان می‌دارد: (۱) هم‌آهنگی، یعنی هدف یکسانی را دنبال کنند؛ (۲) همدردی، یعنی نسبت به نیازهای دیگران حساس باشند؛ (۳) محبت، یعنی به یکدیگر به چشم خواهر و برادر نگاه کنند؛ (۴) مهربانی، یعنی نسبت به هم دلسوز باشند؛ و (۵) فروتنی، یعنی با میل و رغبت یکدیگر را تشویق کنند و به‌خاطر موفقیت‌های یکدیگر شادی نمایند. این خصایص کمک بزرگی به ایمانداران می‌کند تا خدمت مؤثری برای خدا انجام دهند.

۹ و ۸:۳ رشد خصائل همچون مهربانی و فروتنی در پطرس، چندان راحت صورت نگرفت. این حالات در پطرس طی روزهای اولی که با مسیح بود، بطور طبیعی و خودکار بر شخصیت تحریک‌پذیر و اخلاق تند او غالب نشد (نمونه‌هایی از شخصیت پرهیاهوی پطرس در مرقس ۳۱:۸-۳۳ ؛ یوحنا ۶:۱۳-۹ آمده است). اما روح‌القدس پطرس را عوض کرد، شخصیت تندمزاج او را

^{۱۱} از بدی دوری کنید و به همه نیکی نمایید. بکوشید تا با همه مردم در صلح و صفا زندگی کنید.

^{۱۲} زیرا خداوند نسبت به نیکوکاران نظر لطف دارد و به دعای ایشان گوش می‌دهد، اما از بدکاران روگردان است.

^{۱۳} معمولاً کسی بسبب نیکوکاری خود مورد آزار و اذیت قرار نمی‌گیرد؛ ^{۱۴} اما حتی اگر شما مورد جور و ستم واقع می‌شوید، خوشابه حال شما، زیرا خداوند به شما اجر خواهد داد. پس نگران نباشید، ^{۱۵} بلکه با خاطری آسوده، خود را به خداوندتان مسیح بسپارید؛ و اگر کسی علت این اعتماد و ایمان را جویا شد، حاضر باشید تا با کمال ادب و احترام به او توضیح دهید.

^{۱۶} بدون توجه به توهین و بدگویی مردم، آنچه را که راست و درست است انجام دهید؛ زیرا وقتی به درستکاری شما پی بردند، از کار خود شرمند خواهند شد.

^{۱۷} اگر خواست خدا اینست که زحمت ببینید، بهتر است برای نیکوکاری رنج و زحمت بکشید تا برای بدکاری.

۱۳:۳

امث ۷:۱۶

۱۴:۳

اش ۱۳ و ۲۸

۱۵:۳

کول ۶:۴

۲ تیمو ۲۵:۲

۱ پطر ۱۷:۳۱

۱۶:۳

۱ پطر ۱۲:۲ : ۲۱:۳

۱۷:۳

۱ پطر ۲۱:۲ و ۲۱:۴

۱۹:۳

۱ پطر ۶:۴

ما در رنج‌ها و زحمات خود با مسیح شریک می‌شویم

^{۱۸} مسیح نیز زحمت دید. او خود از هر گناهی مبرا بود، اما یک بار جان خود را در راه ما گناهکاران فدا کرد تا ما را به حضور خدا بیاورد. زمانی که بدن مسیح در قبر گذاشته شد، روح او زنده ماند؛ ^{۱۹} و این روح او بود که نزد ارواح محبوس رفت و

۱۹:۳

۱ پطر ۶:۴

دارید در شما می‌بینند؟ آیا این آمادگی را دارید تا کاری را که مسیح در زندگی شما کرده، به دیگران بگویید؟ ^{۱۶:۳} تا زمانی که به راستی و درستی عمل می‌کنید، نگران تهمت‌های دیگران نباشید؛ اینها در نهایت فقط مایه شرمندگی خود کسانی خواهد شد که به شما تهمت می‌زنند. پس طوری رفتار کنید که نتوانند انتقادی از شما بکنند!

^{۱۸:۳-۲۰} معنای این آیات کاملاً روشن نیست و مفسرین تفسیرهای مختلفی از آن ارائه داده‌اند. طبق تفسیر قدیمی، مسیح در فاصله بین مرگ و قیام خود، به پیروان وفادار خدا که در طول دوره عهدعتیق منتظر نجات خود بوده‌اند، پیغام نجات را اعلام می‌کند. متی در انجیل خود نوشته که وقتی عیسی جان سپرد، «بسیاری از مقدسین خدا که مرده بودند، زنده شدند» (مراجعه کنید به متی ۵۲:۲۷ و ۵۳). دیگر مفسرین فکر می‌کنند این قسمت می‌گوید که وقتی نوح به کسانی که اسیر گناه بودند، موعظه کرد، روح مسیح در او بود. اما پاره‌ای دیگر عقیده دارند که مسیح به عالم ارواح رفت تا پیروزی

^{۱۱:۳} ما غالباً صلح را فقط نبود نزاع و دعوا می‌دانیم، و فکر می‌کنیم کسی که صلح برقرار می‌کند، همیشه نقشی منفعل دارد. اما شخص صلح‌جو، صلح را فعالانه دنبال می‌کند. چنین شخصی روابط درستی با دیگران برقرار می‌کند و می‌داند که صلح ثمره سرسپردگی به مسیح است. او به استقبال مشکلات می‌رود و پیش از آنکه مشکلی روی دهد، آن را حل می‌کند. وقتی نزاع‌ها پدید می‌آید، او آنها را علنی می‌سازد و پیش از اینکه غیرقابل کنترل شوند، به حل آنها می‌پردازد. صلح کردن می‌تواند کاری سخت‌تر از برپایی جنگ باشد، اما صلح به مرگ منتهی نمی‌شود، بلکه به حیات و شادی.

^{۱۵:۳} بعضی از مسیحیان فکر می‌کنند ایمان موضوعی شخصی است که دیگران نباید از آن مطلع شوند. درست است که ما نباید با بی‌ادبی یا به‌طور زنده‌های ایمانمان را با دیگران در میان بگذاریم، اما همیشه باید حاضر باشیم تا هر گاه که کسی دلیل ایمان، شیوه زندگی، یا دید مسیحی‌مان را جویا شود، با کمال ادب و احترام به او توضیح دهیم. آیا دیگران به راحتی امیدی را که به مسیح

پیروزی خود را به آنان بشارت داد،^{۲۰} یعنی به روح کسانی که در قدیم، در زمان نوح، از خدا نافرمانی کرده بودند، گرچه خدا وقتی که نوح مشغول ساختن کشتی بود، صبورانه منتظر توبهٔ ایشان بود. با اینحال، فقط هشت نفر از آن طوفان وحشتناک نجات پیدا کردند و غرق نشدند.^{۲۱} اکنون این طوفان، غسل تعمید را در نظر ما مجسم می‌کند. وقتی تعمید می‌گیریم، نشان می‌دهیم که بوسیلهٔ زنده شدن مسیح، از مرگ و هلاکت نجات یافته‌ایم. هدف از غسل تعمید، نظافت و شستشوی بدن نیست، بلکه با تعمید یافتن در واقع بسوی خدا باز می‌گردیم و از او می‌خواهیم که دل‌هایمان را از گناه پاک سازد.^{۲۲} اکنون مسیح در آسمان است و در مقامی رفیع، در دست راست خدا نشسته است و تمام فرشتگان و قدرتهای آسمان در برابر او تعظیم می‌کنند و تحت فرمان او می‌باشند.

همانگونه که مسیح متحمل رنج و زحمت گردید، شما نیز خود را برای زحمات و رنج‌ها آماده سازید. زیرا هرگاه بدن انسان متحمل درد و رنج شود، دیگر گناه نمی‌تواند بر آن قدرتی داشته باشد؛^۲ و به این ترتیب خواهید توانست بقیهٔ عمر خود را به انجام اراده و خواست خدا سپری کنید، و نه انجام خواهشهای گناه‌آلود خود.^۳ زیرا در گذشته، به قدر کافی وقت خود را همراه خداناشناسان، صرف اعمال ناپاک کرده‌اید و عمر خود را در بی‌بند و باری، شهوت‌رانی، مستی، عیش و نوش، بت‌پرستی و گناهان شرم‌آور، تلف نموده‌اید.^۴ اکنون دوستان سابقتان تعجب می‌کنند که چرا دیگر همراه ایشان به دنبال

۲۰:۳
پیدا ۱:۷ : ۳:۶ : ۱:۸
عبر ۷:۱۱
۱ پطرس ۲:۲۵ : ۲:۲۵ : ۲:۲۵ : ۱۹:۴
۲۱:۳
عبر ۱۴:۹ : ۲۲:۱۰ : ۱۸:۱۳
۲۲:۳
مر ۱۹:۱۶
روم ۳:۸
عبر ۱:۶ : ۱۴:۴ : ۲۰:۶

۱:۴
روم ۷:۶
غلا ۲۰:۲
کول ۵:۳
۱ پطرس ۲:۲۱ : ۲:۲۱
۲:۴
روم ۱۱:۲۶
۳:۴
روم ۱۳:۱۳
افس ۲:۲ : ۱۷:۴
۴:۴
افس ۱۸:۵
۱ پطرس ۳:۱۶

تعمید، دیگر هرگز حتی زیر فشار جفاها نمی‌توانستند دست از ایمان به مسیح بردارند. تعمید در حضور عموم می‌توانست آنها را از وسوسه ترک ایمان خود، حفظ کند. **۱:۴ و ۲:** بعضی از مردم دست به هر کاری می‌زنند تا از درد و رنج فرار کنند. اما ما پیروان مسیح باید برای انجام اراده خدا و در صورت لزوم رنج و زحمت کشیدن برای او راغب و آماده باشیم. وقتی بدن ما متحمل درد و رنج می‌شود یا زندگی ما به مخاطره می‌افتد، ارزشهای واقعی ما به وضوح نمایان می‌شود و لذت‌های گناه‌آلود کم‌اهمیت‌تر به نظر می‌رسد.

۴:۴: کسی که زندگی‌اش از بنیاد تغییر می‌کند، ممکن است از سوی دوستان قدیمی‌اش مورد تمسخر قرار گیرد، ممکن است او را نه فقط به‌خاطر امتناع از شرکت در بعضی فعالیت‌ها، بلکه همچنین به دلیل تغییر اولویتهایش و سلوک در جهت مخالف آنها، مورد تمسخر قرار دهند. اما زندگی او، آنها را به‌خاطر اعمال ناپاکشان، ملزم به گناه می‌کند.

خدا را به فرشتگان سقوط کرده‌ای که از زمان نوح در آنجا مجوس بودند، بشارت دهد (مراجعه کنید به ۲ پطرس ۲:۴). در هر حال، این قسمت نشان می‌دهد که انجیل عیسی مسیح حد و مرزی ندارد. پیغام انجیل او در گذشته بشارت داده شده است و در زمان حال نیز بشارت داده می‌شود؛ پیغام او به مردگان رسیده است و به زندگان نیز. خدا به هر کس فرصت می‌دهد تا به‌سوی او برود، اما این به معنای این نیست که کسانی که مسیح را در این دنیا رد می‌کنند، در آن عالم فرصت دیگری خواهند داشت.

۲۱:۳: در تعمید، ما با عیسی مسیح که ما را از گمشدگان جدا کرد و حیات تازه‌ای به ما داد، یکی می‌شویم. مراسم تعمید ما را نجات نمی‌دهد، بلکه ایمان به مرگ و قیام مسیح. تعمید نشان آن تغییر و تبدیلی است که در قلب کسانی که ایمان می‌آورند، صورت می‌گیرد (رومیان ۵:۳-۵؛ غلاطیان ۲۷:۳؛ کولسیان ۱۲:۲). خوانندگان نامه پطرس با یکی شدن با مسیح از طریق

هرزگی نمی‌روید؛ از اینرو شما را مورد تمسخر قرار می‌دهند.^۵ اما ایشان روزی به خدا حساب پس خواهند داد، به خدایی که زندگان و مردگان را داوری خواهد کرد. ^۶ به همین جهت، پیغام انجیل حتی به مردگان یعنی به کسانی که به هنگام طوفان نوح مردند اعلام شد، تا به این ترتیب روحشان بتواند مانند خدا زنده بماند، گرچه جسماً به مجازات مرگ رسیدند.

۵:۴
اعما ۴۲:۱۰ ؛ ۳۱:۱۷
روم ۱۰:۱۴

در رنج‌ها و زحمات هم یکدیگر را محبت کنید

^۷ بزودی، دنیا به پایان خواهد رسید. پس فکر خود را پاک سازید و خویشتندار باشید تا بتوانید دعا کنید. ^۸ از همه مهم‌تر، یکدیگر را با تمام وجود محبت نمایید، زیرا محبت باعث می‌شود تقصیرهای بیشمار یکدیگر را نادیده بگیرید. ^۹ با خوشرویی و بدون غرغر، در خانه خود را به روی یکدیگر بگشایید. ^{۱۰} خداوند به هر یک از شما عطای خاصی بخشیده است؛ این عطایا را برای کمک به هم بکار گیرید و به این وسیله، یکدیگر را از برکات و مواهب پر تنوع خدا بهره‌مند سازید. ^{۱۱} کسی که عطای موعظه کردن دارد، پیام موعظه‌اش را از خدا دریافت کند. کسی که عطای خدمت دارد، مطابق قدرتی که خدا می‌بخشد خدمت نماید؛ تا خدا بوسیله عیسی مسیح جلال و تمجید یابد، زیرا که جلال و قدرت تا ابد برانده اوست. آمین.

۷:۴
روم ۱۱:۱۳-۱۳
۸:۴
۱ پطرس ۲۲:۱
۱۰:۴
روم ۱۲:۶-۸

محبت به دیگران است (مراجعه کنید به متی ۳۷:۲۲-۴۰ که آنجا مسیح حکمی را که شریعت در آن خلاصه می‌شود، بیان می‌کند). مرتب دعا کردن مهم است و رسیدگی به نیازمندان هم اهمیت دارد. دارایی، مقام و قدرت شما هیچ اهمیتی در ملکوت خدا نخواهد داشت. شما ابدیت را با دیگر مردم سپری خواهید کرد. وقت و استعدادها را خود را در جایی ذخیره کنید که تأثیری ابدی داشته باشد.

۱۱و۱۰:۴ بعضی از مردم به خوبی از توانایی‌های خود آگاهند و معتقدند که آنها این حق را دارند که به‌طور دلخواه خود، از استعدادها و استعدادها استفاده کنند. عده دیگری فکر می‌کنند که هیچ نوع استعداد خاصی ندارند. پطرس در این آیات هر دو گروه را مخاطب قرار می‌دهد. او می‌گوید: هر کسی توانایی‌هایی دارد؛ استعدادها را خود را بیابید و از آنها استفاده کنید. او خاطر نشان می‌سازد که همه توانایی‌های ما باید در راه دیگران صرف شود؛ هیچ‌یک از آنها برای استفاده انحصاری خودمان نیست. پطرس به موعظه و خدمت اشاره می‌کند. پولس در رومیان ۱۲:۶-۸؛ اول قرتیان ۸:۱۲-۱۱؛ افسسیان ۴:۱۱، فهرستی از این استعدادها و دیگر توانایی‌ها را بر می‌شمارد.

۱۱:۴ وقتی ما توانایی‌های خود را به کار می‌بریم، خدا چگونه جلال می‌یابد؟ وقتی توانایی‌های خود را طبق

۵:۴ اساس نجات ما این است که آیا به عیسی ایمان آورده‌ایم یا نه (اعمال ۱۶:۳۱)، اما اساس داوری ما بر این است که چگونه زندگی کرده‌ایم. کسانی که جفا می‌رسانند، وقتی در روز داوری در حضور خدا می‌ایستند، مجازات خواهند شد. اما ایمانداران نباید از چیزی بترسند، چون داوری نهایی بر تمام انسانها از آن عیسی خواهد بود (یوحنا ۵:۲۲).

۶و۵:۴ بسیاری در کلیسای اولیه عقیده نامشخصی از زندگی پس از مرگ داشتند. در کلیسای تسالونیکوی مسیحیان از این نگران بودند که برخی از عزیزان آنها که قبل از بازگشت مسیح مرده‌اند، ممکن است دیگر هرگز مسیح را نبینند (تسالونیکیان ۴:۱۳-۱۸). لازم بود به خوانندگان نامه پطرس یادآوری شود که مردگان داوری خواهند شد. پطرس خاطر نشان می‌سازد که داوری خدا کاملاً عادلانه خواهد بود، چون حتی مردگان نیز پیغام انجیل را شنیده‌اند (همچنین مراجعه کنید به ۱۹و۱۸:۳). پیغام انجیل برای بار اول وقتی مسیح آن را در این دنیا موعظه کرد، اعلام شد، اما این پیغام از قبل از آفرینش جهان در دست اجرا بوده است (افسسیان ۴:۱) و تمام بشریت، مردگان و زندگان را، تحت تأثیر قرار می‌دهد. ۹-۷:۴ با انتظار زندگی کنید، چون مسیح می‌آید. آماده بودن برای ملاقات او، مستلزم رشد مستمر در محبت به خدا و

۱۲:۴
۱ پطر ۶:۱
۱۳:۴
روم ۱۷:۸
قرن ۵:۱
فیل ۱۰:۳
۲ تیمو ۱۲:۲
۱۴:۴
متی ۱۱:۵
یو ۲۱:۱۵
قرن ۱۰:۴
عبر ۲۶:۱۱
۱۵:۴
تسا ۱۱:۴
تسا ۱۱:۳
۱ تیمو ۱۳:۵
۱۶:۴
اعما ۴۱:۵ ؛ ۲۲:۲۸
۱۷:۴
ار ۲۹:۲۵
ملا ۵:۳
روم ۹:۲
تسا ۸:۱
۱۸:۴
لو ۳۱:۲۳

۱۲ ای عزیزان، از آزمایشها و زحماتی که گریبانگیر شماست، متعجب و حیران نباشید و فکر نکنید که امری غریب بر شما واقع شده است، زیرا این مصائب برای آزمایش ایمان شماست. ^{۱۳} شاد باشید که به این طریق می‌توانید در رنج و زحمت مسیح شریک شوید؛ به این ترتیب در روز بازگشت پر جلال او، شادی شما کامل خواهد شد.

۱۴ اگر بخاطر مسیحی بودن، شما را دشنام دهند و نفرین کنند، شاد باشید زیرا در اینصورت گرمی روح پر جلال خدا را احساس خواهید کرد که وجود شما را فرا می‌گیرد. ^{۱۵} اما مراقب باشید کسی از شما، به جرم قتل، دزدی، خرابکاری و یا دخالت در زندگی دیگران، رنج و زحمت نبیند. ^{۱۶} اما اگر به علت مسیحی بودن، مورد اذیت و آزار قرار گیرید، شرمگین نشوید، بلکه افتخار کنید که نام مسیح بر شماست و خدا را بخاطر آن شکر گوید! ^{۱۷} زیرا زمان داوری فرارسیده است، و ابتدا فرزندان خدا داوری خواهند شد. پس اگر ما که فرزندان خدا هستیم، مورد داوری قرار خواهیم گرفت، چه سرنوشت هولناکی در انتظار کسانی است که به انجیل خداوند ایمان نیاورده‌اند؟ ^{۱۸} و اگر اشخاص درستکار به زحمت نجات خواهند یافت، بر سر بی‌دینان و گناهکاران چه خواهد آمد؟

شرمساری نیست. وقتی پطرس و یوحنا به خاطر موعظه انجیل مورد جفا قرار گرفتند، شادی کردند چون این جفا نشانه‌ای از رضایت خدا از خدمت ایشان بود (اعمال ۴۱:۵). در پی این نباشید که در زحمت بیفتید، اما سعی هم نکنید از آن فرار کنید. آنچه آراست و درست است، انجام دهید، بدون توجه به زحماتی که ممکن است بدنبال داشته باشد.

۱۷:۴ و ۱۸ این آیات به داوری نهایی اشاره ندارد بلکه به شیوه خدا برای اصلاح کردن ایمانداران (عبرانیان ۷:۱۲). حتی در مورد ایمانداران هم خدا بیشتر اوقات اجازه می‌دهد تا عواقب گناه بروز پیدا کند. او این کار را به دلایل مختلفی انجام می‌دهد: (۱) تا استعداد بالقوه ما را برای گناه کردن به ما نشان دهد؛ (۲) تا ما را تشویق کند دست از گناه کردن بر داریم و همیشه به او توکل کنیم؛ (۳) تا ما را در آینده برای رویارویی با وسوسه‌های دیگر و وسوسه‌هایی قوی‌تر آماده سازد؛ و (۴) تا به ما کمک کند که نسبت به او وفادار بمانیم و همچنان به او اعتماد داشته باشیم. اگر ایمانداران باید در این دنیا از سوی خدا تنبیه (داوری) شوند، چقدر بیشتر بی‌ایمانان مورد داوری قرار خواهند گرفت؟ اگر ایمانداران «به زحمت نجات خواهند یافت» (آن هم فقط به خاطر فیض خدا یا همانطور که بعضی‌ها می‌گویند، از طریق جفا دیدن)، بر سر کسانی که مسیح را رد می‌کنند، چه خواهد آمد؟

هدایت خدا برای کمک به دیگران به کار می‌بریم، ایشان عیسی را در ما خواهند دید و به خاطر کمکی که به آنها شده، خدا را تمجید خواهند کرد. شاید وقتی پطرس این چیزها را می‌نوشت، به سخنان عیسی فکر می‌کرد که فرمود: «بگنارید نور شما بر مردم بتابد، تا کارهای نیک شما را دیده، پدر آسمانی‌تان را تمجید کنند» (متی ۵:۱۶).

۱۴:۴-۱۶ دوباره پطرس سخنان عیسی را به خاطر می‌آورد که فرمود: «هرگاه به خاطر من شما را ناسزا گفته، آزار رساند و به شما تهمت زند، شاد باشید» (متی ۵:۱۱). به خاطر مسیح رنج و زحمت کشیدن، هیچگاه باعث شرمندگی نیست؛ او روح خود را می‌فرستد تا کسانی را که به خاطر ایمانشان جفا می‌بینند، قوت بخشد. اما این به آن معنا نیست که هر رنج و زحمتی خوب است. بعضی اوقات اشخاصی گله و شکایت می‌کنند که «چون من مسیحی هستم، خیلی از من ایراد می‌گیرند»، درحالی که برای دیگران روشن است که رفتار بد خودش باعث بروز مشکل برای او شده است. شاید برای مشخص شدن علت واقعی رنج‌ها و زحمت‌ها، به تأملی دقیق و مشورتی خردمندانه نیاز باشد. با این حال، وقتی به خاطر وفاداری به مسیح در زحمت می‌افتیم، می‌توانیم مطمئن باشیم که او در تمام راه با ما خواهد بود.

۱۶:۴ زحمت کشیدن به خاطر مسیحی بودن باعث

۱۹ بنابراین، اگر به خواست خدا دچار رنج و زحمتی می‌شوید، اشکالی ندارد؛ به کارهای خوب خود ادامه دهید و به خدا اعتماد کنید که خالق شماست، زیرا او هرگز شما را رها نخواهد نمود.

۱۹:۴
مز ۵:۳۱

۳- شبانی کردن مؤمنین در زحمات

و حال، خواهشی از کشیشان کلیسا دارم؛ زیرا من نیز خودم در کلیسا ۵ دارای همین سمت می‌باشم؛ من شاهد مرگ مسیح بر روی صلیب بودم؛ و همچنین در روز بازگشت او، شریک جلال او خواهم بود.

۱:۵
لو ۲۴:۴۸
مکا ۱:۹

۲ خواهش من اینست که گله‌ای را که خدا به شما سپرده است، خوراک دهید. با میل و رغبت از ایشان مراقبت نمایید، نه از روی اجبار و نه بخاطر چشم داشت، بلکه بخاطر اینکه می‌خواهید خداوند را خدمت کرده باشید. ۳ ریاست طلب نباشید، بلکه سرمشق خوبی برای ایشان باشید، ۴ تا در روزی که «شبان اعظم» می‌آید، شما را پاداش عطا کند و در جلال و شکوه بی‌پایان خود شریک سازد. ۵ و شما ای جوانان، مطیع افراد سالخورده باشید. به همین ترتیب، همگی شما با

۲:۵
یو ۲۱:۱۶
اعما ۲۰:۲۸

۴:۵
اقرن ۹:۲۵
عبر ۱۳:۲۱ و ۲۰

۵:۵
امت ۳:۳۴
یعقو ۴:۶

درست همان چیزی که عیسی از او خواست تا انجام دهد (یوحنا ۲۱:۱۵-۱۷). پطرس توصیه‌ای شخصی به مشایخ می‌کند چون او خودش هم به‌همراه آنها از مؤمنین وفادار به خدا مراقبت می‌کرد. او با یکی دانستن خود با کشیشان، نمونه بزرگی از رهبری مسیحی شد، و نشان داد که اقتدار رهبری، بر خدمت کردن استوار است نه بر اعمال قدرت (مرقس ۱۰:۴۲-۴۵).

۲:۵-۵ پطرس چند خصوصیت رهبر خوب کلیسا را شرح می‌دهد: (۱) می‌داند که از گله خدا مراقبت می‌کند، نه از گله خودش؛ (۲) از روی اشتیاقی که به خدمت کردن دارد، کلیسا را رهبری می‌کند، نه از روی اجبار؛ (۳) به فکر این است که چه چیزی می‌تواند به کلیسا بدهد، نه اینکه چیزی از آنها عایدش شود؛ (۴) نمونه خوبی برای ایشان است و به آنها زور نمی‌گوید. همه ما به‌نحوی دیگران را رهبری می‌کنیم. در هر سمتی که دیگران را رهبری می‌کنید، رهبری شما باید از این ویژگی‌ها برخوردار باشد.

۴:۵ شبان اعظم عیسی مسیح است. این آیه اشاره به بازگشت او دارد، یعنی زمانی که او همه انسانها را داوری خواهد کرد.

۵:۵ هم جوانان و هم سالخوردگان می‌توانند از تعالیم پطرس سود جویند. اغلب، غرور مانع می‌شود تا سالخوردگان بکوشند جوانان را درک کنند و جوانان نیز

۱۹:۴ خدا جهان را خلق کرد، و با دقت به آن نظم داد و از زمان خلقت از آن محافظت کرده است. از آنجایی که می‌دانیم او صادق است، می‌توانیم با اطمینان به انجام وعده‌هایی که به ما داده است، امیدوار باشیم. اگر او می‌تواند بر نیروهای طبیعت نظارت کند، مطمئناً می‌تواند از ما نیز در آزمایش‌ها مواظبت به‌عمل آورد.

۱:۵ مشایخ همان رهبران کلیسا بودند که کار نظارت، محافظت، تنبیه، تعلیم و هدایت ایمانداران دیگر را بر عهده داشتند. کشیش به معنای شیخ یا «پیر» می‌باشد. مردان پیر و خردمند در بین یونانی‌ها و یهودیان جایگاه بالایی داشتند و مورد احترام زیادی بودند؛ کلیسا نیز از این الگو در رهبری کلیسا پیروی کرد. مشایخ مسؤولیت‌های بزرگی بر دوش داشتند و از آنها انتظار می‌رفت که زندگی نمونه‌ای داشته باشند.

۲:۵ پطرس یکی از دوازده شاگرد و یکی از آن سه نفری بود که جلال مسیح را در تبدیل هیأت او دیده بود (مرقس ۱:۹-۱۳؛ ۲ پطرس ۱:۱۶-۱۸). او که بیشتر اوقات به نمایندگی از بقیه شاگردان سخن می‌گفت، شاهد بر مرگ و قیام عیسی بود، و در روز پنطیکاست موعظه کرد و یکی از ارکان کلیسای اورشلیم شد. اما وقتی در نامه، کشیش را مخاطب قرار می‌دهد، خود را یکی از آنها می‌داند، نه برتر از آنان. او از آنها می‌خواهد تا «گله‌ای را که خدا به آنها سپرده است، خوراک دهند».

روحی فروتن یکدیگر را خدمت نمایید، زیرا خداوند فروتنان را مورد عنایت خاص خود قرار می‌دهد، اما مخالف متکبران و مغروران می‌باشد. ^{۶:۵} پس اگر خود را زیر دست نیرومند خدا فروتن سازید، او در زمان مناسب شما را سرافراز خواهد نمود.

۶:۵
یعقو ۱۰:۴

^{۷:۵} بگذارید خداوند بار تمام غصه‌ها و نگرانیهای شما را به دوش گیرد، زیرا او در تمام اوقات به فکر شما می‌باشد.

۷:۵
متی ۲۵:۶
عبر ۵:۱۳

^{۸:۵} هشیار و مراقب باشید، زیرا دشمن شما، شیطان، همچون شیری گرسنه، غُران به هر سو می‌گردد تا طعمه‌ای بیابد و آن را بلعد. ^{۹:۵} پس در برابر حملات او، به خداوند تکیه کنید و استوار بایستید؛ بدانید که این زحمات فقط به سراغ شما نیامده، بلکه مسیحیان در تمام دنیا با چنین مصائبی مواجه می‌باشند. ^{۱۰:۵} بنابراین، پس از آنکه مدتی کوتاه این زحمات را تحمل کردید، خدا خودش شما را کامل و توانا و استوار خواهد ساخت. او خدای پر مهر و رحمت است و بخاطر

۸:۵
ایو ۷:۱
یعقو ۷:۴

۹:۵
۱ پتر ۱۳:۱

۱۰:۵
اعما ۲۲:۱۴
عبر ۸:۱۲

۱۰:۵
روم ۲۵:۱۶
۲ تس ۱۷:۲
۲ تیمو ۱۰:۲
۱ پتر ۱:۴ ؛ ۶:۱ ؛ ۱۰:۴

باشیم. تابع اوضاع و شرایط نباشید، بلکه مطیع خداوند باشید که بر اوضاع و شرایط مسلط است.

^{۹:۵} شیر به حیوانات مریض، جوان، یا آتانی که از گله دور مانده‌اند، حمله می‌کند؛ شیر طعمه‌ای را انتخاب می‌کند که تنهات و هوشیار نیست. پطرس به ما هشدار می‌دهد تا در زمان رنج و زحمت، مواظب شیطان باشیم. وقتی احساس تنهایی، ضعف و عجز می‌کنیم، از دیگر ایمانداران دور می‌افتیم، و در نتیجه بر مشکلات خودمان متمرکز می‌شویم بطوری که هوشیاری‌مان در برابر خطر کم می‌شود؛ در این مواقع در مقابل حملات شیطان آسیب‌پذیر می‌گردیم. در رنج‌ها و زحمات، مسیحیان دیگر را بیابید تا شما را حمایت کنند. چشمان خود را به مسیح بدوزید، و در مقابل شریر مقاومت کنید. یعقوب می‌گوید که بعد از آن، «او از شما دور خواهد شد» (یعقوب ۷:۴).

^{۱۰:۵} وقتی رنج و زحمت می‌کشیم، احساس می‌کنیم که گویی هرگز دردهای ما پایان نخواهد یافت. پطرس می‌گوید دید وسیع‌تری به این مسیحیان وفادار ارائه دهد. در مقایسه با ابدیت، زحمات آنها فقط برای «مدتی کوتاه» طول خواهد کشید. بعضی از خوانندگان نامه پطرس در طول زندگی خود در این دنیا، می‌توانستند کامل و توانا شوند. عده دیگر می‌توانستند از طریق مرگ، از درد و رنج‌های خود رهایی پیدا کنند. در هر حال، به همه پیروان وفادار خدا، قول جلال ابدی مسیح داده شده است، یعنی حیات بی‌پایان و مسرت‌آمیزی که درد و رنج به هیچ وجه جایی در آن ندارد (مکاشفه ۴:۲۱).

به سالخوردگان گوش فرا دهند. پطرس، هم به جوانان و هم به سالخوردگان می‌گوید که فروتن باشند و یکدیگر را خدمت کنند. مردان جوان باید از رهبری مردان سالخورده‌ای که در رهبری نمونه‌اند، پیروی کنند. به کشیشان و پیران کلیسای خود احترام بگذارید، به کسانی که جوانتر از شما هستند، گوش فرا دهید و به اندازه کافی فروتن باشید تا بتوانید از یکدیگر تعلیم بپذیرید.

^{۶:۵} ما غالباً به فکر مقام و منزلت خود هستیم، و انتظار داریم به‌خاطر کاری که می‌کنیم، به‌طور شایسته مورد قدردانی قرار بگیریم. اما پطرس ما را نصیحت می‌کند تا به خاطر آوریم که قدردانی خدا با ارزش‌تر از ستایش انسان‌ها است. خدا قادر و مایل است تا ما را در وقتی که خودش مقرر کرده، برکت دهد. بدون توجه به اوضاع و شرایط حاضر از خدا اطاعت کنید، که در وقت مقرر، چه در این دنیا و چه در دنیای بعدی، شما را سرافراز خواهد ساخت.

^{۷:۵} اگر نگرانی‌ها، فشارهای روحی، کشمکش‌های روزانه را بر دوش خود می‌کشید، شاید به‌خاطر این است که با تمام وجود به خدا اعتماد ندارید. برای درک این واقعیت که خدا از شما مراقبت می‌کند، باید فروتن شوید، نیاز خود را بپذیرید، و به دیگر اعضای خانواده خدا اجازه دهید تا به شما کمک کنند. بعضی اوقات فکر می‌کنیم که کشمکش‌هایی که در اثر گناه یا حماقت‌های خودمان به وجود می‌آید، ربطی به خدا ندارد. اما اگر ما با توبه به او رو آوریم، او حتی این کشمکش‌ها را نیز بر دوش خواهد کشید. برای اینکه بگذاریم خدا بار نگرانیهای ما را بر دوش بکشد، باید کاری فعالانه انجام دهیم، نه اینکه منفعل

ایمانمان به عیسی مسیح، ما را خوانده تا در جلال و شکوه او شریک گردیم.
 ۱۱ جلال و قدرت تا به ابد از آن اوست. آمین.

سلام‌های آخر

۱۲ این نامه مختصر را به کمک سیلاس نوشتم. به نظر من، او برادر قابل اعتمادی است. امیدوارم با این نامه، باعث تشویق شما شده باشم، زیرا راه واقعی دریافت برکات خدا را به شما نشان دادم. آنچه نوشتم، به شما کمک خواهد کرد تا در محبت خدا استوار بمانید.

۱۳ اعضای کلیسای ما در شهر روم که مانند شما برگزیده خدا هستند، به شما سلام می‌رسانند. پسر مرقس نیز سلام می‌رساند. ۱۴ از سوی من، یکدیگر را با محبت مسیحی ببوسید. بر همه شما که از آن عیسی مسیح هستید، آرامش باد.

۱۲:۵
اعما ۲۳:۱۱
قرن ۱۹:۱
عبر ۲۲:۱۳

۱۳:۵
اعما ۱۲:۱۲
۱۴:۵
روم ۱۶:۱۶
افس ۲۳:۶

۱۴:۵ پطرس این نامه را درست پیش از اینکه نرون، امپراتور ستمکار، شروع به آزار مسیحیان در روم و سرتاسر امپراطوری بکند، نوشت. پطرس از ترس جان سه بار انکار کرد که مسیح را نمی‌شناسد (یوحنا ۱۸:۱۵-۲۷)؛ اما اکنون که آموخته است چگونه باید در دنیای شریر استوار بماند، مسیحیان دیگر را که به خاطر ایمانشان در معرض جفا قرار دارند، تشویق می‌نماید. پطرس طبق آنچه که نوشت زندگی کرد، چرا که بعد از مدتی، در راه ایمانش شهید شد. کسانی که برای مسیح می‌ایستند، مورد جفا قرار خواهند گرفت، چون بزرگترین دشمن مسیح بر دنیا حکومت می‌کند. اما همان طور که گروه کوچک ایمانداران اولیه در مقابل جفا ایستادگی کردند، ما هم باید راغب باشیم با صبر، تحمل، و شجاعتی که پطرس از خود نشان داد، برای ایمان خود بایستیم.

۱۲:۵ سیلوئوس که سیلاس هم نامیده می‌شد، یکی از مردانی بود که برای تحویل نامه شورای اورشلیم به کلیسای انطاکیه، انتخاب شده بود (اعمال ۲۲:۱۵). او پولس را در سفر دوم بشارتی‌اش همراهی کرد (اعمال ۴۰:۱۵ - ۱۱:۱۸)، در نوشتن نامه به تسالونیکیان او را یاری داد (۱ تسالونیکیان ۱:۱؛ ۲ تسالونیکیان ۱:۱)، و با تیموتائوس در قرن‌تس خدمت نمود (۲ قرنتیان ۱۹:۱).
 ۱۳:۵ مرقس که یوحنا یا یوحنا ملقب به مرقس هم نامیده می‌شد، برای بسیاری از خوانندگان این نامه شخص شناخته شده‌ای بود، چون مرقس سفرهای زیادی کرده بود (اعمال ۲۵:۱۲ - ۱۳:۱۳؛ ۱۵:۳۶-۵۱) و او را به عنوان رهبر کلیسا قبول داشتند (کولسیان ۴:۱۰؛ فلیمون ۱:۲۴). مرقس احتمالاً به هنگام دستگیری عیسی، همراه شاگردان بوده است (مرقس ۱۴:۵۱ و ۵۲). مطابق احادیث، پطرس مهم‌ترین منبع مرقس در نوشتن انجیل مرقس بوده است.